

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
4-hasábos petit sor egyszer 20 fillér,
minden következőnél 16 fillér.

Nyitólár sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut. 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1906.

FELMÉRŐ SZERKESZTŐ:
STAUBER JÓZSEF.

Kedd, június 12.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: A „testvérnép” tüntet.
- Egy közjegyzőség körül.
- Sorozatás Aradon.
- Négy napos pályázat.
- A hírlapírás törvényhozásai rendezése.
- Hegkerbácsolt színésznő.
- A külügyi expozé.
- A Harca Aradán.
- Aradi drágaság.
- Fürdői toalettiek.
- A kórház Don Juanja.
- Ne menj el, maradj itt! Vagy: Szendrey Mihály Aradé.
- A delegátusok a királynál.
- A magyar delegáció inszultálása.
- Hegyi Aranka temetése.
- Tárcsa: Önéletrajz. Irta: Hegyi Aranka.
- Csarnok: Jégbehűtött pezsgő.

A „testvérnép” tüntet.

Arad, június 11.

Ha mi, magyarok, osztrákok volnánk, akkor azt, ami vasárnap délután Bécsben a magyar delegátusok ellen történt, a leggaládabb sértésnek mondanók s toporzékolnánk felháborodásunkban.

Azonban mi magyarok vagyunk s nem osztrákok. Azt tehát, hogy a magyar ház ablakait, ahol delegátusaink éppen tanácskoztak, bevették s hogy Kossuth felírásu szalmabábot huztak lámpavasra, mindezt mi amolyan közönséges, apró osztrák pi-

maszkodásnak minősítjük, amilyenben gyakran van részünk derék szomszédaink részéről, amihez már alaposan hozzászoktattak bennünket. Ezen izléstelen komiszságok senkinek sem rontják el széles Magyarországon a gyomrát. Legfőlebb arra jók, hogy Luegerék véghetetlen arcátlansága mentől szembeötlőbbé válják.

Ezek az emberek a parlamentjükből csapszékét csinálták s a kocsis-hang, a konyhai és istállóbeli káromkodás abban a parlamentben udvarképes lett. Ott már senkisé is kér lovagias elégtételt, ha nyiltan, az ország színe előtt a hízegő „Lausbub” megszólítással illetik. A káromkodások szótárát nemcsak kimerítették, de új szavakat és fogalmakat csináltak, hogy egymást alaposan lebecsméreljék. Mert hisz a bécsiek és az osztrákok általában műveltek!

Még a vad törzsek között is a vendégjogot szentnek és sérthetetlennek tartják. Valahányszor az osztrák delegátusok a delegációra Magyarországra jöttek és kitűzték a bécsi házra a sárga-fekete lobogót, ezt szó nélkül eltűrtük és senkinek sem jutott eszébe demonstrálni a delegátusok és a császárlöbögő ellen. Bántódás nélkül jártak-keltek, ülészhettek, terpeszkedhettek itt az osztrák delegátusok. Mert

mi — osztrák felfogás szerint — „műveletlenek és barbárok vagyunk.”

Ami pedig tegnap Bécsben a magyar delegátusokkal történt, az valóban legokosabb bizonyítéka az osztrák „műveltség”-nek.

Mert alapjában véve mi is történt? Lueger az ő hűséges kompánistájával, Lichtenstein herceggel együtt „fölheccelte” az ő bedresszizott keresztény-szocialista csőcselékét. Ez az éretlen banda valamiképp kifejezésre akarta juttatni oktalan magyargyűlöletét s alkotmányosság szellemének újraélelésén érzett bosszúságát.

E csőcselék orditozása ép oly kevéssé lehet sérelmes a magyar nemzetre, mint Lueger őrjöngése. E semmiházi népségnek szemtelenkedéseért a magyar nemzet elégtételt nem kér és nem is vár. Hogy az osztrák belügyminiszter, mint a legfőbb rendőri fórum, tisztelettel megkövette Wekerle személyében a magyar delegációt, ez az illem kérdése, de semmi esetre sem a sértett nemzeti büszkeség kiengesztelése, mert azt megsérteni se Lueger, se naplopó bandája, de még Ausztria jól ismert bölcssei sem képesek immár.

Önéletrajz.

Irta: Hegyi Aranka.

(Nyolc hónappal halála előtt, tavaly novemberben írta meg ezt az önéletrajzát Hegyi Aranka. Az életrajz a Tolnai Világ Lapjában jelent meg s megindítóan jellemzi a nagy művésznő szenvedéseit, hálójelmét.)

Mély szomorúsággal fogok az írásba s bevallom, hogy nehezemre esik ez a munka. Nemcsak azért szántam végig akadozva a papírost, mert a tollforgatás sohase volt a kenyerem, hanem azért is, mivel írás helyett sírásra hajlik a hangulatom.

Megjött reám az alkonyat, intésül, mielőtt az örök sötétség leszállana. Ilyenkor a kevésbbé érzélgős természetű ember is elmereng a múltján és amikor én ezt cselekszem, ríktó ellentétet kell a múlt és a jelen között konstataálnom.

Vége a vidámság és dicsőség korszakának és speciális bajok, gondok is nyomják a vállamat. Lépten-nyomon üldöz a rosszindulat, amire — isten látja a lelkemet — rá nem szolgáltam és bánt éppen olyanok részéről, akiktől talán legkevésbbé érdemeltem meg.

De nem folytatom a panaszkodást; hiszen önéletrajzot kívántak tőlem, nem bánatos sóhajtozást.

Női, sőt színésznői hiúság sem bánt már. A kezem csöppet sem remeg, amikor leírom,

hogy milyen öreg vagyok: huszonöt esztendőnél régebben szolgálom már a magyar színházat. Készségtelen, ugyebár, hogy ez hosszú idő, amelynek folyamán sok minden történhetett körülöttem, amit elsorolhatnék.

Csak most látom, amikor egyet-mást ide akarnék jegyezni, hogy mennyire összetörődik a sok emlék. Édesbus chaoszsa válik előttem, amelyből csak egy-egy részletet tudok hamarjában kikapni. Megbocsáthatnak ezért, de az írás művészete nélkül csak szakadozott, hiányos visszaemlékezéssel szolgálhatok.

Kezdtém a jó öreg Temesváry Lajos színtársulatánál Szabadkán, 1879. decemberében. Előzőleg kis időt, egy szemesztert töltöttem az Országos Színházakadémiaán, de onnan csakhamar elküldtek.

— Teljesen alkalmatlan a színházra, — mondták az illetékes urak.

A derék Szigeti bácsinak is része volt az elbocsátásban. Később így okolta meg az állásfoglalást:

— Most már bevállhatom — amit annak idején másnak is mondtam — hogy komoly tehetségnek tartottalak. De olyan vékony, gyöngye leánya voltál, édes Arankám, hogy féltettelek ettől a viszontagságos pályától.

Mert hát még akkor is, nemcsak a múlt század első évtizedeiben, kalandos és nehéz élet-pályára volt a miénk. Nagyon hamar volt részem kedvező fogadtatásban, de az anyagi viszonyok csöppet se voltak kellemesek.

Városról városra jártunk, különösen a Bács-

kában nagy utazásokat tettünk kocsiderékban, gyakran nyakig érő sárban, mint például Ujvidéktől Kuláig. Nem egyszer ajánlották föl ilyenkor udvarias kartársaink a — hátukat. Zeűl barátunk is — a kitűnő Zilahy Gyula — mondta, hogy „lovagoltam” rajta.

A szerepekre sohase „dresszizott” be senki. Enekelni Fehérváry Mária tanított, akinek remek hangja volt s Hollósy Kornéliával együtt működött valamikor. Egyetlen szerepr, oktatótt Kuluncsics Anna, a maga korának egyik legkiválóbb talentuma. A nagyközönség nem igen láthatta, mert korán férjhez ment. Serpolette szerepét tanította be.

Másutt se volt alkalmam tanulmányozásra. Így például a Népszínházban sem voltam, amíg egyszerre primadonnának nem szerződtek. Akkor néztem meg először Blaha Lujzát a „Cornelillei harangok”-ban. Emlékszem még, mily roppant siker jutalmazta. Ez volt az első operett, amit életemben láttam. Csak a Nemzeti színházba és Operába jártam, mert oda — mind a kettőbe — készültem.

Összes előtanulmányaim abból állottak voltaképpen, hogy gyermekkoromban sokat színházkedtem — egy krajcárnyi belépődij mellett. Naivnak látszó, de nekem mégis kedves emlék, hogy fluszerepeket szerettem leginkább. Mindig nadrágban és — sieppben léptem a t. c. kiskorú publikum elé.

Ez a „gyakorlat” azonban hasztalannak bizonyult, amikor a komoly, igazi színpadra kerültem. Kapitány kisasszony Fanchette-je volt a

Egy közjegyzőség körül.

Arad, június 11.

Nem kell öreg politikai fókának lenni, hogy megítélhesse az ember: miért lett népszerűtlen a Hatvanhét? Vajjon maga az elv tette azzá? Nem. Hiszen a negyvennyolcas többség is a Hatvanhét alapján vállalta a kormányzást, anélkül, hogy akár maga, akár az ország kárát vallaná. Különben a politikai elvek sohase a maguk belső tartalma miatt jutnak be, vagy esnek ki a nép kegyéből; különösen az olyan kora-érett nemzetnél, mint a minőnek talán Magyarországot lehet nevezni. A leg több politikus sikerét nem a tehetségének köszönheti, hanem a föllépésének; az író olvasottságát nem a műve erkölcsi tartalmának, hanem a szórakoztató előadásának; festő a hatást nem a vászonra vetett gondolat eredetiségének, hanem a laikusokat megejtő hangulatnak. Az elvek sorsát pedig nem maguk az elvek, hanem azok a jelenségek döntenek el, amelyek az elvek útját kísérik.

Miért lett hát népszerűtlen a Hatvanhét? Harminc esztendő életében sok bűnt, hibát, ferdeséget lehet találni, amelyek erre a kérdésre megfelelnek. Az egyik vétket menteni lehet, a másik emberi gyöngeségből fakad, a harmadikra a célszerűség vitte a tetteit. Késő is, meg ok nélkül való is lenne a mentegetés. A korrupció enyhítő körülményekkel is korrupció. Volt azonban egy hibája Hatvanhét rendszerének, amelyet menteni se lehet, s a mely legtöbb hívet yette el a kisebbségre özvegyedett renének: a politikai szolgálatok jutalmazása.

Annyira szokássá vált ez, hogy az emberek meg se ütköztek rajta.

S a legrikítóbb volt ez a gyakorlat a közjegyzői állások betöltésénél. Mintha zeket az állásokat egyébre se teremtették volna. A kik hosszabb időn át szaporították egygyel a többséget, igényt tartottak erre. Vidéki pártelnökök, a kik egy becézett jelöltet győzelemre segítettek, biztos aspiránsai voltak a közjegyző-

ségnek. A kik a közigazgatásban engedtek a többség érdekében az abszolút pártatlanságból, azok az első helyen kandidáltak közé kerültek. A kiktől elfordult a kerülete, s valami kárpótlásra tartott számot: a közjegyzőségre bőjtölt. Rendkívül alkalmassá tette ezt az állást a politikai jutalmazásra a betöltésének módja. Ezer forintos albirói állások a király ki nevezésétől függnék, aljegyzői állásokhoz egy törvényhatóság bizalma kell, de a tiz-huszezer forintot jövedelmező közjegyzőségek korlátlan ura az igazságügyminiszter, a kormány egyik tagja.

S azok, a kik hosszú éveken át gyakorlatot szereznek a közjegyzői hatáskörben, s a kiket a közjegyzői kamarák is első helyen hoznak ajánlatba: a közjegyző-helyettesek hiába várták az ő napjuk derülését. Meg a kik hivatásukra nézve legközelebb állanak a közjegyzői gyakorlat-hoz: a törvényszéki bírák is hasztalan adogatták be pályázatukat. A gyakorlat embereinek és a bírának elébe vágott valamely rokkant politikus, a ki jogszkorából már el is felejtette, hogy mint kell egy végrendeletet csinálni. De a kinek az isten hivatalt ad, annak ad észt is hozzá, a kinek ad közjegyzőséget, — ahhoz ad egy ügyes helyettest is.

Bizony, ez sokat rontott a Hatvanhét népszerűségén. Most új rendszerben élünk. Új rendszerben, a mely nyíltan hirdeti, hogy szakít a régi kor hibáival. Ha a régi rendszer bukásának következményeit le akarja vonni, nem is tehet másképp. A méltánytalanság, igazság-csonkítás a Negyvennyolcat is megviselhetné.

S az új korszak első hónapjaiban, Aradon újra közjegyzőség vár betöltésre, a melyre pályázatot is hirdettek, azt le is zárták. A városban úgy hirtelt, hogy az egész pályázat formaság volt, s hogy rég eldöntött dolog, ki lesz a közjegyző. Es az, a ki lesz, szintén a politika miatt lett rátermetté.

Hogy úgy van-e, nem tudjuk. Mi mindenestre kíváncsian várjuk a döntést.

Epizód lesz ez a nagy politikában, de az epizód eléggé jellemző lehet arra, vajjon a közjegyzőségekre is új rendszer virradt-e, vagy pedig maradt ezen a téren is minden a régieben.

Négy napos pályázat.

Hol a város érdeke?

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, június 11.

A belügyminiszter tudvalevőleg jóváhagyta Aradvárosának 1906. évre megállapított kövezési programját, melynek értelmében 72,500 korona-költséggel a Vécsey-utcát, a tanítói konviktus előtti utcát, továbbá a Wesselényi- a Chorin Áron- és a báró Simonyi-utcák egy részét, aszfaltburkolattal látják el. Az aszfaltozási, valamint az ezzel kapcsolatos kövezési és eszatornázási munkálatok teljesítésére Aradváros tanácsa nyilvános árlejtést tűzött ki, amelyet ma intézett el a városi gazdasági szék Varjassy Lajos h. polgármester elnöklété alatt tartott ülésén. A munkálatokra csupán két ajánlat érkezett be, amelyek közül a gazdasági szék a Magyar aszfalt részvénytársaságot, mint jelentékenyen kedvezőbbet elfogadásra ajánlja a városi tanácsnak. A hoinapi előkészítő tanácsülésen valószínűleg el is fogadják az ajánlatot s miután a közgyűlés rendszeren magáévá teszi a tanács javaslatot, ezt az aszfaltozási munkát is a Magyar aszfalt-részvénytársaságra fogják bízni.

Ambár a városházán arról értesültünk, hogy az elfogadásra javasolt ajánlatban a részvénytársaság alacsonyabb árak mellett vállalja a munkálatokat, mint a minőket a város az összes előző aszfaltozásoknál fizetett, mégsem lehet szó nélkül hagyni a mai ajánlati tárgyalásnak olyan körülményét, amely nem épen a város érdekeinek ócaadó szolgálatára mutat. A főtémított utcák aszfaltozására vonatkozó hirtelményt ugyanis május 21-én bocsátotta ki a tanács, de magát az árlejtést és ennek mai, június 11-iki határidőjét csak a múlt hét szerdáján, vagyis június 6-án tették közzé. Miután a közmunka-pályázatoknál a vállalkozók csak az árlejtés kilírásakor szokták számvetéseiket megtenni, a jelen esetben is, mint sok elő-

bemutakozóra való alkalom. Szabadkán, Temesváriánál, aki hatvan forint havi gázsival szerzőtett. A megboldogult Konti József volt a dírlés és amikor az én belépőm következett, biztatónan hunyorgatott szemével a kullisszák mögé. De hiába: én szörnyen féltem. Valóságos klióktak a szinpadra, annyira erőt vett rajtam a zavar.

A kullisszák előtt nagy tapsvihár fogadott s ez még fokozta lámpalázamat. Az idő telt, a zene végzett, újra is kezdte a játszást s én — kimentem. A jó Konti megint elülről kezdte s végie nyugodtabb lettem.

Aztán jött a jóleső, zajos siker. A közönség szentesítette a direktor véleményét. A diadalban része volt — azt hiszem — a Fancietta bájos ruháskájának is. A takaros kosztümöt Csepregyhé csinálta nagy szabó művészetével — hiteibe. Pénzem nem volt rá, könyörögtem tehát neki, hogy segítsen. A jó asszony, aki sohase látott aszélőt, mosolyogva mondta:

— O yan becsületes arca van, hogy megbízom az ígéréteben.

Ugy egyeztünk meg, hogy havi tiz forint részletekben törlesztem az adósságomat, de bizony nem voltam pontos a fizetésben. Nem csoda, még az ékszeremet is elkörözte az igazgató, hogy zálogba tegye.

Lassanként mégis javult a helyzetünk. Szerencse, hogy a Bácskában jártunk-keltünk, ahol sok ismerősöm, rokonom is akadt mindenfelé. A nagypublikum is mindegyre sűrűbben látogatta az előadásainkat.

Hét hónapig tartózkodtam vidéken, fürödtem tejszén-vajban és — sárban

Budapest számára Rákosi Szió fedezett föl. O is Fehérváry Máriánál tanult — énekelni. Figyelmeztette rám Rákosi Jenőt, aki főlhívott a fővárosba.

A próba rossz eredménnyel járt. De nem csüggedtem, hiszen mi idénáron színésznő akartam lenni. Éőször a Cornevillei harangokban léptem föl szerződötési célból, de nem valami nagyon tetszettem. A második fellépésem azonban határozott, teljes sikerrel járt. Marjolaine kedves és rámillőbb szerepében, úgy hogy harmadnap a Kapitány-kisasszony próbáján szerződöttek, 1880. szeptember elsején lettem a Népszínház rendes tagja.

És most, 1905. szeptember elsején — kerék negyedszázad muva — kaptam meg az elbocsátó leveletem. Ennél keserveőbb jubiláris évfordulója aligha volt valakinek.

A közbeeső korszak? E mult, szép volt. de fájdalmas a rávaló emlékezés manapság. Legfőlebb ez a dekoráció beszélhet róla itt a szobámban. A száraz babérlevelek, a fakuló koszu szalagok, egy-egy diadal jelei.

Három nagyobb határok színházpályámon: Hoffmann meséi, Lili és Cigánybáró, amelynek Szaffiját tízenyolc esztendeje kreáltam.

Legelső nagy sikerem Friquet Rózi s Villars dragonyosai-ban. Attól fogva neveztek az ujságok „művésznő“-nek.

Statistikát nem tudnék csinálni. Nagyon, nagyon sok szerepem volt, amit szerettem, de

hát nem juthat mind az eszembe. Amít mégis hamarszában előszedhetek a memóriám raktárából, az itt következnek: Szép Heléna (Páris királyfi), Denevér (Rosalinda és Adél), Kis molnárné, Ezer év (Cinka Panna és Csilla), Tel és Tavasz (anyós és menyé), Perózes, Bocaccio (Flametta), Kis herceg, Orfeusz a pokolban (Euridiké), Koldusdiák, Sunanc, Furcsa háboru, királyné csipkekenője, Boszorkányvár (Coralle), Talmi hercegnő, Tékozló fiu (némajáték), Üdvöske, Mathuzsálem hercege, Varázsgyűrű, Tót leány (mert sok népszínművet is játszottam, különösen, ha Baha Lujza szabadságon volt), Sárga csikó, Falurossza, Vöröshaju, Náni, Tolonc (Liszka), Ejjel az erdőn, Betyár kendője (Buzi Zsófi), Igmándi kis pap. (Ebben volt az egyetlen szerepem, amí utánzás volt. Sarah Bernhardt ot, aki akkor itt vendégszerepelt, majmoltam. Hires hosszuszáru keztyűjét, a minőt addig nem ismertek Pesten, fehér strimpfli-vel pótoltuk.) Aztán Pálmai Iikával együtt: Udvari bolond, Nap és Hold, Tiszturak a zárdában (kicsiny, de kedves szerep). Esigy tovább. Isten tudná valamennyit felsorolni.

Az újabb időszakban kevesebből számolhatok be. Porzolt Kálmán direktiója alatt az első igazí, mély siker a Baba (Lancelot) volt. Megemlíthetem még a Napfogyatkozást, A kék asszonyt, a Katalin-t, Bar Kochbát, Aranyos-t.

Utolsó a Vándorlegény volt. Azóta nem kaptam valamire való szerepet. Amí jutott — például A granadai vőlegény-ben s a Koldusdiák reprise-nél — az neveltségesen vagy in-

zónél, egy vasárnapi nappal együtt összesen csak négy nap állott rendelkezésükre a számadások gondos elkészítésére, az ajánlatok kidolgozására és benyújtására.

Ilyen körülmények között nem lehet csodálni, hogy csak két ajánlat érkezett be az aszfaltozásra, holott magában Aradon hat-nyolc olyan megbízható vállalkozó van, aki bizonyára reflektál a 72,500 koronát tevő közmunkára, ha elég ideje lett volna az ajánlat elkészítésére. Igaz, hogy szabályrendelet nem intézkedik az ajánlatok kiírása dolgában, de az ugynevezett városérdek is valami és ennek figyelembevételével nemcsak hogy úgy lehet, hanem úgy is kell az árlejtéseket kitűzni, hogy azokon minél több vállalkozó részvételével minél egészségesebb verseny fejlődhessék, ami azonban négynapos határidőknél szinte a lehetetlenségek közé tartozik. Tehát hosszabb terminusokat kérünk, tekintetes Tanács, hogy több vállalkozó akadjon, aki lefelé licitál és a város idevágó szabályrendelet nélkül is olcsóbban jusson a közmunkákhoz.

A gazdasági szék mai üléséből különben Varjassy Lajos h. polgármester az alábbi jelentést tette meg a tanácsnak:

A folyó évre előirányzott aszfaltozási munkák elvállalása iránt a mai napon megtartott árlejtésen a Vécsey-utcának és az ujonnan épült tanító-konviktus előtti utcának aszfalttal való burkolására, csatornázására és kövezésére, a báró Simonyi-, Chorin Áron- és a Wesselényi-utca egy részének aszfaltozására és az ezzel kapcsolatos összes munkák teljesítésére két ajánlat érkezett be.

Az egyik a The Neuchatel Asphalte Company Limited budapesti cégé, amely kötelezi magát a kocsi utnak aszfalttal való burkolását négyzetméterenként 19 korona 95 fillérért, a 25 évi főtartást négyzetméterenként 3 korona 45 fillérért és a csatornázási és kövezési munkálatokat az előirányzott egységáruk mellett teljesíteni.

A másik ajánlattevő, a Magyar aszfalt-részvénytársaság a kocsiút aszfaltozását négyzetméterenként 10 korona 69 fillérért, a 25 évi főtartást négyzetméterenként 3 koronáért, az aszfaltozással kapcsolatos csatornázási és kövezési munkálatokat pedig az előirányzott egységárból elégedendő három százalékkal olcsóbban kötelezte magát teljesíteni.

Miután a Magyar aszfalt-részvénytársaság ajánlata olcsóbb az angol társulat ajánlatánál s miután kedvezőbb ajánlat beérkezésére nincsen

kább szívesen almasan kis szerepecske volt, néhány szavas összessége.

Jöttek az árnyékok, a primadonna-háborúk, s hasonló kellenetlenségek, lelki fájdalmak és testi bajok. Szembetegségem majdnem megvakított s kevés hiba volt, hogy a lábamat is nem amputálták. Hála Istennek, ezeken a veszedelmeken szerencsésen túlestem. Most már táncolni is tudok.

A régi jó idők: mégse üres frázis ez a kifejezés. Palmaival és Blahával sohasem volt baj. Megbecsültük egymást, elismertük az egymás különböző képességeit. A „triász” nem hadakozott, míg később két hölgy se fért meg „egy csárdában”. Igen, megtörtént, hogy magunk közt kicseréltük a szerepeinket, békésen, de anélkül, hogy holmi alattomos harcokat kezdtünk volna az igazgató, a sajtó, a nagy nyilvánosság bevonásával. Ha voltak apró nézeteltérések, azokat csöndben elismertük...

Nem juthatok szóhoz a színházban és mégis most játszom legkedvesebb szerepemet: „staffirozom” a kis lányaimat, akik — büszkén mondhatom — immár viruló hajadonokká serdültek. Az első mulatságra készülnek. Szabadkán. Meg nem is bál, hanem aféle hazafias ünnep, hangversenyes szórakozás. Az egyik fruska szaval majd és most készül a föllépésre, azzal a boldog lámpalázzal, amely 25 évvel ezelőtt az én szívemet megdobogtatta.

... Alkonyul; én pihenőre készülök.

kilátás, javaslatba hozzuk, hogy a Magyar aszfalt-részvénytársaság ajánlatát elfogadjuk és a munkálatok teljesítésével megbízzunk méltóztatásuk.

A városi tanács már keddi ülésén tárgyalja a gazdasági szék jelentését, amelyről azután a törvényhatósági bizottság fog a szerdai közgyűlésen végleges határozatot hozni.

A gazdasági szék ülésén Varjassy Lajos h. polgármester elnöklété alatt jelen voltak: Barcza István, Don Konstantin, Czukor László, Hoffmann Antal, Heim Bertalan, Marek Samu, Maresch Gyula, Mittner József, Oravetz Miklós, Probst Mihály, Solymos József, Tóth József, Kövér Zsigmond kamarás és Angel István dr. aljegyző.

A hírlapírás törvényhozási rendezése.

(Ujságíró-ünnep Temesváron.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, június 11

Nagy jelentőségű kérdést tűzött napirendre az Ujságírók Országos Szervezetének központi tanácsa, amely Temesváron vasárnap tartott ülésében elhatározta, hogy megteszi a kezdeményező lépéseket a magyar hírlapírás, illetve sajtóviszonyok törvényhozási rendezése iránt, amit az ujságírói kamarák létesítése, vagy más alkalmas törvényhozási intézkedés törvénybeiktatása útján vél elérhető s ami évtizedek óta óhaját képezi már az egész ország sajtójának.

Ugyanekkor lelkes, őszinte örömmel ünnepelték a hírlapírók Bíró Pál temesvári szerkesztőt miniszterelnöki sajtótudósítótá történt kinevezetése alkalmából.

Az Ujságírók Országos Szervezete vasárnap délután a temesvári Koronaherceg szálló különtermében tartotta központi tanácsulását, amelyen Stauber József elnöklété alatt jelen voltak:

Tiszti Lajos tiszteletbeli tag, Ujvári Péter ügyvezető igazgató (Szeged), Róna Lajos ügyvezető titkár (Nagyvárad), Benedek Árpád (Arad), Bíró Pál (Temesvár), Kacsér Romulusz (Temesvár), Kintzig Kopár Ferenc (Arad), Révész Sándor (Győr) központi tanácsstagok, továbbá Sebők Gyula (Budapest), Székely Miklós (Budapest), Szudy Elemér (Arad), Pogány Mihály és Fehér Aladár (Temesvár.)

Az ülés megnyitása után az elnök meleg szavakban üdvözölte a szervezet négy tanács tagját a közéleti téren nyert kitüntetésük alkalmából. Elsősorban Bíró Pált, a Temesvári Hírlap és Benedek Árpádot, az Arad és Vidéke főszerkesztőjét miniszterelnöki sajtótudósítótá történt kinevezetésük alkalmából, továbbá Buday Barnát, a Hazánk szerkesztőjét és Beniczky Ödönt, az Alkotmány munkatársát, akiket országgyűlési képviselőkké választottak meg. A tanács nagy lelkesedéssel ünnepelte kiváló tagjait és elhatározta, hogy illetékes helyen is kifejezésre fogja juttatni a hírlapírók kitüntetésé fölött érzett örömet.

Bíró Pál megköszönvén kitüntetett karlsruai nevében is az ovációt, kijelentette, hogy kötelességének fogja ismerni tevékenysége útján is az ujságírók anyagi és erkölcsi érdekeit előmozdítani.

Benedek Árpád indítványozta ezután, hogy a régen óhajtott ujságírói kamara létesítése által, vagy más alkalmas módon a hírlapírás és a sajtóviszonyok törvényhozási rendezését sürgetse meg, illetve tűzze napirendre a szervezet. Erre az akcióra ma a közéleti és parlamenti viszonyokat is fölötte alkalmasoknak tartja.

Stauber József, Ujvári Péter és Róna Lajos hozzászólása után Kintzig Kopár Ferenc indítványozta, hogy a szervezet tanácsa, programjához híven, máris készítse el a kormányhoz benyújtandó memorandumot és kérje fel,

hogy megbeszélés céljából hívja össze a sajtóra az illetékes tényezőket és hírlapírói testületeket.

Beható eszmecsere után — melynek folyamán Bíró Pál fejtegette hosszabban a kérdést — elhatározta a tanács, hogy a szervezet tagjaival megismerteti a tervet, a központi tanács pedig június 29-én, Péter és Pál napján Budapesten újabb ülést tart, ahol már az ügyvezető igazgatóság előterjeszti a memorandum tervezetét, amely a további lépések alapjául fog szolgálni.

Bíró Pált, aki a miniszterelnökségi sajtóirodában most foglalta el állását, intím jellegű, barátságos társaságban ünnepelték és bucsuztatták az összegyűlt hírlapírók és a temesmegyei szövetséget pártok vezetőiből. A fent említett hírlapírókon kívül részt vettek még a vacsorán: Gyűrky László gróf, Mezei Ernő (Budapest), Szuló Dezső dr., a temesvári függetlenségi párt alelnöke, Szalay Géza dr., a temesmegyei koalíció alelnöke, Fülöpp Béla dr. volt orsz. képviselő, Muth Gáspár dr., Junbert Mátyas dr., Somló Károly, Skuteczky Miksa dr., Parchetich Andor, Stumpfeli Ede, Brettnér Ede, Steiner Adolf dr.

A mindvégig kedélyes, lelkes lefolyású estélyen számos felköszöntőben ünnepelték Bíró Pált, őszinte szívvel és igaz örömmel, de a temesváriak élénk sajnálkozással is, hogy eltávozik körükből ez a kiváló tehetségű, rendkívül rokonszenves és fáradhatlan, lelkes ember, aki zászlóbontásával és szívós munkásságával életre keltette és tömörítette a temesmegyei ellenzéki pártokat.

Tiszti Lajos a hírlapírók, Szalay Géza dr. földbirtokos a temesmegyei koalíció, Stauber József az Ujságírók Szervezete és Brettnér Ede ügyvéd a temesvári közönség nevében ünnepelte és bucsuztatta a távozó Bíró Pált, aki megkapó beszédben köszönte meg a kartársak és a temesváriak őszinte ovációját. Beszédet mondottak még: Muth Gáspár dr. a sajtóra, Ujvári Péter Bíró Pál feleségére és Mezei Ernőre, Benedek Árpád a temesmegyei koalíció küzdelmére, Sebők Gyula, Fülöpp Béla dr., Mezei Ernő és Kacsér Romulusz az ünnepeltre. Lelekesen üdvözölte a társaság Abrányi Kornél miniszteri tanácsost, a sajtóiroda főnökét is, aki rendkívül melegen levélben mentette ki távozását. Bíró Pált az ország minden részéből sokan üdvözölték levélben és táviratilag.

Sorozás Aradon.

(Ünnepelés a város házában.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, június 11.

Oly sok vizsaly és két évi szünetelés után végre hoinap ismét hangos lesz a sorozás alá kerülő ujoncoktól a városháza. Felvonulnak a haza reményei, életerős és szükmellű ifjak, hogy részint mint a király felesküdtött katonái hagyják el a termet, részint pedig mint „untaulich” vonuljanak ki, hogy jövőre ismét oda álljanak a sorozó bizottság elé. Hoinap az első korosztálybeliek kerülnek sorra, a következő napokon pedig a második és harmadosztálybeliek és azok, akiknek egy vagy két évvel ezelőt kellett volna utoljára sor alá kerülniök. Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter egyébként táviratilag értesítette a törvényhatóságot a sorozás fogantatása iránt.

A sorozásokról alábbi tudósításunk szól:

Jekelfalussy Lajos honvédelmi miniszter tegnap a következő távirati rendeletet küldte István Kalmán polgármesterhez:

41600. sz.

Az 1905 lk évre kiállítandó ujoncok megajánlásáról szóló törvény szentesítettén, elrendelem, hogy az 1906. évre vonatkozó fősorozás a megállapított működési tervek szerint és a f. évi 84.000. sz. körrendelettem értelmében fogantasszék.

Jekelfalussy,

honvédelmi miniszter.

A rendelet vétele után Iastitőrís Kálmán polgármester rögtön intézkedett, hogy a fősorozás akadálytalanul végbe mehessen.

A katonai ügyosztályban már hetek óta lázas munka folyt a sorozások előkészítésére. Nagy Ottokár tb. tanácsos, a katonai ügyosztály vezetője már elküldte az összes behívókat a hadköteleseknek.

A sorozás holnap reggel nyolc órakor veszi kezdetét a városháza egyik termében.

A sorozó-bizottság a következőképen alakult meg: A polgári bizottság elnöke Iastitőrís Kálmán polgármester, helyettese: Kádas Kálmán főjegyző. Orvos: dr. Tisch Mór t. főorvos. A honvédség részéről L'chner alezredes és Kugler főhadnagy, a közös hadsereg részéről: John ezredes és Scheczher főhadnagy.

Holnap az első korosztálybeliek kerülnek sor alá a 800 lk sor számig. Szerdán sorozzák: az első korosztálybeliek hátra lévő részét és a második korosztálybelieket. Csütörtöknön nem lesz sorozás.

A harmadik korosztálybelieket és az idegen illetőségűeket pénteken sorozzák.

Megkorbácsolt színésznő.

(A megcsalt asszony bossza.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, június 11

Pikáns kis szerelmi botránnyról beszél ismét a főváros. A regény csattanója a lehető legnagyobb nyilvánosság mellett játszódott le tegnap délután 8 órakor, az Erzsébet-körut és a Wesselényi-utca sarkán. Az eset hősnője G.-né, egy ezreket kereső könyvgyűnőnek a szép fiatal felesége és V. Margit színésznő, aki egyelőre egy nyári muzsacsnak deszkáin készül a primadonnai pályára. Az asszonyka megtudta, hogy az ura megcsalja a színésznővel és emiatt már hetek óta készült arra, hogy magát megbaszolja.

Tegnap erre kitűnő alkalom kínálkozott. Véletlenül egy levél akadt a kezébe, amelyben a színésznő azt üzenté az urának, hogy délután 8 órakor legyen ott a kocsijával az Erzsébet-körut és a Wesselényi-utca sarkán, ahol már várni fogja. Az asszonyka maga ült be, a mit sem sejtő urának számozatlan fiakkerébe s magához véve egy erős kutyakorbácsot, elindult a szerelmi találkozására.

A színésznő már várakozott. A kocsi ernyője fel volt huzva, a lány nem vette észre a kocsi elrejtőzködő asszonyát, a kendőjével integetett a kocsisnak, hogy álljon meg.

Megírtént tehát a kihívás a párbajra. A kocsi megállott. Az asszonyka neki támadt, az ijedtségtől szinte megdermedten álló lányra és a korbácsával össze-vissza verte.

— Elcsaltad az uramat, de megkapod a magadét! — kiáltotta.

A korbácsütések a lány arcát érték, akiknek megeredt az orra vére. A színésznő maga is erős lány és nagynehezen kicsavarta a dühöngő asszony kezéből a korbácsot s most már ő akarta visszaadni a kölcst.

Időközben azonban több százra menő tömeg gyűlt össze, akik mind az asszonynak fogták pártját. Sok asszony is verődött össze,

közöttük több urinő is, akik harciasan sikra szállottak a megcsalt asszonyka érdekében.

— Jól tette, hogy megverte magát! — kiáltották. — S jó is lesz kisasszony, ha elhordja magát, különben leszedjük a kalapját.

Időközben egy rendőr is nagynehezen elővetődött valamelyik kávémérésből s ezzel a harcias jelenet véget ért. A pikáns afférnek, amely a bíróság előtt folytatódni fog, egyébként még érdekes következményei lesznek.

A Maros áradása.

Aradmegyei községek veszedelme.

(Pasztaul a termés.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, június 11

Az utóbbi napok abnormis esőzései következtében hirtelen megáradt Maros előntéssel fenyegeti a partjain elterülő vidékeket. A veszedelem, amely a Maros felső folyása mentén már érzékeny károkat okozott, Aradon is szokatlan mértékben megnőtt. A zavaros vizár már elért a felső gáthoz és az ártér legnagyobb részét elborította. A gáton egész napon át nagy tömeg nézi a megdagadt folyót, a mely tiz év óta nem fenyegetett hasonló nagy veszéllyel. A temesvári vonal vasúti hidja fölött az egész árteret előntötte a Maros, amely valószínűleg a várban is kiárad és a félszigetet is előnti.

Az aradi folyammérnöki hivatalhoz érkezett távirati jelentések szerint a Maros vízálása tegnap, vasárnap a normális 0 fokon felül a következő volt: Gyulafehérvárott 268, Branyicskán 380, Soborsinban 216, Mária-Rádnán 280, Aradon 146 centiméter. Ma pedig a következő a vízálás: Gyulafehérvárott 280, Branyicskán 380, Soborsinban 216, Mária-Rádnán 278 és Aradon 164 centiméter. Aradon tehát egy nap alatt 18 és négy nap alatt 140 centimétert áradt.

A Maros vidékének árvízveszedelméről még az alábbiakat jelentik:

Berzovai levelezőnk írja: Az erdélyi esőzések folytán megáradt Maros már több helyen kilépett medréről. A radnai járás csaknem valamennyi marosmenti községének határában vízben állanak a vetések. A legnagyobb kár eddig Konop és Odvos községek határában van. Kisebb kárt szenvedtek Berzova, Monorostia és Battuca községek lakosai. Ha azonban a víz még 25 centimétert emelkedik, akkor valószínű katasztrófa következik be a szegény népre, mert akkor alig ha marad meg valami a termésből. Pedig a vetések a vidéken már évek óta nem álltak olyan szépen, mint épen most. Komolyabb veszedelem fenyegeti a Maros tulsó oldalán fekvő Lelasinc községet, hol a víz már a falut fenyegeti. Itt a vetések már nagyrésztben tönkrementek.

Az áradásnak már emberélet is esett áldozatul. Szombaton délután öt órakor ugyanis egy tutaj érkezett Konop alá, amely nekiment egy hajómalomnak. A tutaj, amely fával volt megakva szétvált és a rajta tartózkodó négy ember közül egy a vízbe esett. Egy másik tutajos, látva társa veszedelmét, utána ugrott, hogy kimentse, a rohanó ár azonban mindkettőjüket elragadta, s egy pillanat alatt nyomuk veszett. Minthogy a víz a kettő vált tutajt az emberekkel együtt elvitte, az áldozatok személyazonosságát nem sikerült megállapítani.

Míg ezek történtek Berzován, a Maros Micalakán is nagy károkat okozott. Így teljesen előntötte a Pollák Gyula tulajdonát képező

téglatelepet. A gyártulajdonos az aradi főszolgabíróhoz fordult segítségért.

Marosvásárhelyről jelentik: A Maros, a Nyárad, a Kis- és Nagy-Küküllő-vizek áradása Maros Tordamegyében kiszámíthatatlan károkat okozott. A S ákzrőgen melletti gátat, és a gát melletti nyári vendéglőt, Maros-Szent-Annán több házát és a görgényvölgyi iparvasut töltését az ár összerombolta. A vetések a folyam mentén mindenütt víz alatt állanak. Marosvásárhely helyett a mészárosok rézje, a sátoztábor, a felső vasúti állomás, az Erzsébetliget és a hidvégi külváros vízben áll. A megszűnt esőzés folytán az áradás most már szűnőfélben van.

Dévánál szintén kiöntött a Maros és a Déva, valamint a szomszédos falvak határa viz alá került. A város mélyebben fekvő részei veszályban vannak. A vetéseket az ár elpusztította. A víz egyre árad és a hatóság erélyes intézkedéseket fogantasszék.

Az aradi drágaság.

(A drágaság ügye a közgyűlés előtt. — A mészárosok hallgatnak.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, június 11

Az Aradon uralkodó drágaság ügye napról-napra érdekesebb adatokat vet felszínre, olyan adatokat, amelyek azt bizonyítják, hogy az egész polgárságot élénken foglalkoztatja az élelmiszerekkel üzött uzsora dolga. Amint értesülünk, e tárggyal már a legközelebbi városi közgyűlés is foglalkozik, amennyiben a városatyák egyike interpelláció alakjában sürgős intézkedést fog követelni a drágaság ellen.

Interpelláció a közgyűlésen.

A városatyák körében ugyanis nagy feltűnést és még nagyobb felháborodást keltettek azok a részletek, melyeket a hírlapi szellőztetés napvilágra hozott. Általánosan uralkodó nézet, hogy a törvényhatóság legsürgősebb feladatai közé tartozik e tarthatatlan állapotok orvoslása.

Ebben az irányban már eddig is kétféle mozgalom indult meg. A városatyák egyik frakciója úgy véli a kérdést leghelyesebben megoldhatónak, ha a város a többi városi törvényhatóságokkal egyetértőleg felhívja a kormány figyelmét a drágaságra s az élelmiszerek kivitelére és árusítására vonatkozólag olyan törvényi intézkedést kér, amelyet most iktattak törvénybe Svájcban is s amely szerint az exportot a lakosság fogyasztóképességéhez mérten korlátozzák. Ilyen értelemben beadványt is fognak intézni a tanácshoz. minek folytán a drágaság ügye még a júniusi közgyűlésen is szóba kerül.

A városatyák között vannak néhányan, akik interpelláció alakjában fogják az e havi közgyűlés elé vinni a polgárság sérelmeit. Ezen törvényhatósági tagok közül azonban előreláthatólag csak egy szónok fogja a drágaság ügyét előhozni.

A mészárosok.

Ami különben a husdrágaságot illeti: a mészárosok hallgatnak. Ezelőtt, mikor a husuzsora még nem volt akkora, mint most, ahányszor a hírlapok bolygatni kezdték a husdrágaság kérdését, mindannyiszor megjelent a mészárosok nyilatkozata, amelyben elpanaszolták, hogy maholnap éhenhalnak, olyan rossz sorsuk van. Most azonban, amikor konkrét számadatokkal bizonyítottuk be, hogy a mészáros és az éhenhalás két egészen különböző fogalom: most elmaradtak a nyilatkozatok. Ami azt jelenti, hogy a mészárosok nem tart-

ják célirányosnak, hogy az ellenük zúduló közhangulatot még elhullajtandó krokodilkönyekkel is ingereljék.

Akárhogy is áll azonban a dolog: a *hatósági mérszártsék* felállítását nem fogják elkerülni a mérszártsók. Az illetékes körök végre komolyan foglalkoznak már a kérdéssel s *Kellner György* törvényhatósági állatorvos már a napokban be is terjeszté a tárgyban készített javaslatát a tanácshoz. És ha a husárok hamarjában le nem szállanak: két hónapon belül már hatósági mérszártsékben vásárolhat a közönség.

Ne menj el, maradj itt!

vagy:

Szendrey Mihály Aradé.

Odakünn folyik a nagy csata, elkecseregettem, égbetörő zajjal, az aradi mandátumért. Már ott tartanak az Avarffy Géza jelöltségénél. Hátról kezdtek a névsort, Steigerwald Alajossal; majd Szabó Zoltánnal Utána az M betű következett: Müller Károly. Aztán jött a K: Kristyóry János. Hála istennek, jól vagyunk, ha már Avarffy Gézánál tartunk. Tovább nincs is. Aki őt akarja megelőzni, annak két A-val kezdődjen a neve... Csupa dráma, operett és bohózat, Némelyik hős már az első felvonásban megbukik. Látszik, hogy nem jó a rendezés. Szendrey Mihály bizony isten jobban rendezte volna. De most más gondja van neki. Addig talán el lehetne halasztani a jelölési mozgalmakat, amíg révbe jut a Szendrey Mihály dolga.

Ki hitte volna még csak egy hónappal ezelőtt is, hogy Szendrey elvágik Aradról? Talán csak Szendrey maga. Es ki hitte volna még csak egy héttel ezelőtt is, hogy a direktor itt akar maradni? A szünügyi bizottság bizonyára nem. Már el is perentáltak, mint kitűnő direktort és készültek beiktatni az utódját.

Azok pedig, akik tetőtől-talpig, illetve kívülről-belülről ismerik a budapesti Magyar Színházat, csodálkozva bólogatták a fejüket. A Wesselényi utcai szellőtlen muzsacsarnokban, ahol nem tudott boldogulni sem a leleményes Relle Iván, sem a földbírtokos Leszkay András, — mi sors juthat osztályrészül Szendrey Mihálynak? A delfi jósa, sajnos, már elpusztult. Helyette a jós szerepét Várnay Jenő, a színház szimpatikus és tehetséges tagja vállalta el.

— Nem tudom, hogy mi, de valami van készülőben — mondta, — Szendrey sokkal zseniásabb ember, semhogy vakon rohanjon a veszélybe. Aranybánya ez uraim, aranybánya, csak ember kell oda, aki kiaknázza.

El is hitték neki, nem is. Elvégre, lehet ott valahol a sülyesztők alatt aranybánya, de száz esztendő kell ahhoz, hogy kiaknázzák. További száz évig pedig még Szendrey sem akar élni, habár mi tisztá szívünkben kívánjuk ezt neki.

Rá kell hagyni a sorsára azt a színházat. Ha elpusztul jó, ha orfeum lesz belőle, az is jó, — mert most is az.

Igy gondolkodhatott Szendrey Mihály is, amikor a szünügyi bizottsághoz benyújtott kérvényében bejelentette, hogy továbbra is itt marad. Ez az a föld, ahol neki élnie kell. És megtoldotta kérvényét az a kívánsággal is, hogy hosszabbítsák meg további három évre direktori életét. Elvégre, amit Marháznak megadtak, azt nem tagadhatják meg Szendrey Mihálytól sem. Hisz a multkoriban nagyon megdicsérték a kitűnősége miatt.

Sürgős volt a meghosszabbítási ügy, annyira sürgős, hogy a polgármester már mára összehívta a szünügyi bizottságot. Csak kevesen jöttek el: Institóris Kálmán, Kabdebó János, Mandl Vilmos dr., Tolnai János, Tedeschi Viktor és Varjassy Lajos. Se Barabás Béla, se Müller Károly, se Müle Lajos nem voltak jelen. Barabás most a deje

gációban diktál. Ott sokkal fontosabb szerződéseket szeretnének felbontani, mint a Szendrey Mihály szerződése. Müller Károly a jelöltség ügyével van elfoglalva és valószínűleg azon töpreng, hogy mi-féle kellemetlenségekkel fogadja azokat, akik felajánlják neki a mandátumot. Mikor ugyanis híre járt, hogy Battenyán őt szándékoznak felleptetni, így kiáltott fel:

— Hozzam ne jöjjenek, mert... — itt valami erősebb kifejezés következik — mandátumot vállalni egyáltalán nincs szándékomban.

De ki tudja? Lehet, hogy most megcsik ez a malőr is Müller Károlylyal. Legyen neki könnyű a teher.

Pedig illett volna, hogy azok, akik oly szépen eltemették Szendrey Mihályt, jelen legyenek a feltámasztásnál. Az igaz, hogy Krisztus keresztre feszítől sem voltak ott, amikor feltámadt. Szendrey Mihály Bródy Istvánt, a titkárt küldte el maga helyett.

Tedeschi Viktor és Mandl Vilmos eltársalogtak. Tedeschi Viktor arcáról szinte sugárzott a jóakarát Szendrey iránt. Mandl Vilmos mély, mandulavágásu szeme gumyosan tekintgetett körül. Az ember azt hitte, hogy erős speechet fog kivágni a kérelem ellen. Pedig hát éppen megfordítva volt. Tedeschi ellenezte, Mandl pártolta a kérelem teljesítését. És ezek után még higgyen az ember a Lombroso fiziognómiai rendszerének.

Marossy Miklós, a jegyző felolvasta Szendrey Mihály kérvényét.

Következett a vita. Hatan voltak az elnökkel együtt. Ez kellemetlen dolog. Hát ha hárman szavaznak a kérelem mellett és hárman ellene? Akkor csak Bródy István dönthette volna el a kérdést. Ő jól döntötte volna el.

Elsőnek Mandl Vilmos szólalt fel. Pártolta, nagyon pártolta a kérelmet. Szépen és hatásosan érvelt.

— Biztosítani kell a színészek kenyereit. Másutt mindenütt hat évre adják bérbe a színházat. Ne legyünk mi kivétel, hanem erősítsük meg a szabályt.

Szóval, egy szavazata volt már Szendreynek. De felállott Varjassy Lajos és kiegyenlítette az esélyeket. Ő nem szolt volna semmit, ha nyolc nappal ezelőtt Szendrey nem nyújtotta volna be lemondását. Így azonban nem művészeti ügy ez, hanem üzleti. És mondott még mást is Varjassy:

— Szendrey most más hátán iparkodik bajtutni a meghosszabbított bérletbe.

Ez kissé borsós volt ugyan, de rögtön behintett egy kis cukrot.

— Megadom én is a további három évet, ha Szendrey ennek ellenében biztosítékul lekötí a díszleteit. Mert hát meglehet, hogy már holnapután ismét el akar menni és akkor hoppon marad a város. Kissé keserű cukor ugyan, de cukor.

Az esélyek egyenlők voltak. Egy szavazat egy ellen. A direktor helyettese idegesen táncoltatta a karjait. Nem szoltak még Tedeschi, Kabdebo és Tolnai. Tedeschi következett és — oh egek ura — a kérelem ellen beszélt.

Bródy István a Varjassy beszéde után még csak azt mondogatta, hogy: o mon dió! o mon dió! Most azonban megfedekezett magáról és ezt hajtogatta: gatt üba de Welt! gatt üba de Welt! Hisz ismerik kérem az egyszeri lipótvárosi asszony anekdotáját — szülés közben.

Két szavazat Szendrey ellen és csak egy mellette. Baj, baj, nagy baj. Keljen fel Kabdebo János és állítsa helyre az egyensúlyt.

Azután álljon fel Tolnai János dr. és bilentse a mérleget Szendrey javára.

Meg is tették mind a ketten. Szóval három szavazat volt kettő ellen. Most következik Institóris Kálmán. Ha Szendrey mellett dönt, akkor rendbe van minden. De hátha ellene szol? Akkor nincs rendben semmi. Három szavazat lesz három ellen. Baj, nagy baj, nagyon nagy baj. Be kellene hozni

Müller Károlyt, aki Szendrey ellen foglal állást és Müle Lajost, aki mellette. Az igaz, hogy akkor is ott leszünk ahol — hisz tudják már énők hol?

De hála istennek, nem történt baj. Institóris nagyon, de nagyon pártolta Szendreyt.

Szóval négy szavazat volt kettő ellen: éljen Szendrey Mihály — 1911-ig.

— Ha a közgyűlés megszavazza, — mondta Institóris — akkor jó. Ha nem szavazza meg akkor...

— Akkor nem jó — tette hozzá Bródy István és most már boldogan hajtogatta, hogy: o mon dió, o mon dió.

A kórház Don Juanja.

(Felfüggesztett tisztségviselő.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, június 11.

Hol vagy Lombroso? A perverzítésnek egy esete különös tartjan izgalomba a szomszédos Gyula város közönségét, amelyet talán csak a nagy pszíhiater tudna megmagyarázni. Egy nádrágos emberbe bujt bele az állat és vetkőztette ki formájából, diktálván, neki oly dolgokat, amelyeknek leírásától pirul a toll s amelyeket nem ér fel józan észszel az ember.

A különös szenzáció, mely egy karriert tett tönkre, a gyulai köz-kórházé. Annak egyik alkalmazottja feledkezett meg emberi mivoltáról és vitt végbe szörnyűséges dolgokat.

Bartos Gusztávnak hívják a szerencsétlen embert, aki mint élelmezési tiszt volt alkalmazva a kórháznál. Ugy az orvosok, mint a személyzet kifogástalan uriembernek ismerték az aránylag fiatal embert, akinek családi élete ellen sem volt panasz. Amint ismerőssel tudták, boldogan élt fiatal feleségével is. Csak egy szenvedélyét ismerték: a fényképezést. A Kodak állandóan zsebében volt.

Es ez lett az árulója is. A beteges hajlamokkal megvert ember ugyanis pornografikus feltételeket készített titokban a kórház nő osztályában, ahol a társadalom utcai leányai vannak beosztva. Itt azután olyan üzelmeket is vitt végbe a beteg leányokkal, amelyek nem férnek össze a józléssel és a józan észszel, annál kevésbbé a házasság kötelemével. De első sorban a kórházi szabályokkal.

Míndezek a mult héten napfényre derülvén, a kórház igazgatósága Bartos Gusztáv ellen feljelentést tett *Ambros Sándor* alispánál, aki az immorális embert nyomban *felfüggesztette állásától* és elrendelte ellene a fegyelmet megelőző vizsgálatot.

Az esetet Gyulán nagy felháborodással tárgyalják.

SPORT.

+ Magyarország bajnoki labdarugó Aradon. Élénk, tarka kép költözik vasárnap délután az *Aradi Atlétikai Klub* Török Gábor-utcai sporttelepére. Az ország legelső, kiváló játékosokból álló bajnoki fociball-csapa lesz ellenfele az Aradi Atlétikai Klub csapatának, mely a délvidék csapatai között ez idő szerint első helyen áll. A *Postások* csapat-összeállítása a következő: Kapus: Bádonyi. Hátvéd: Gündör, Fekete. Fedezet: Klein, Péczely, Virágh. Csatárok: Balla, Buda, Koltay, Pitt, Holub.

+ Az Aradi Atlétikai Klub legutóbbi választmányi ülésén a klub alapító tagjai sorába igttatott Csáklány Sándor, a rendes tagok sorába pedig: Buchwald Géza, Besskó Jenő, Barna Pál, Czédly György, Duffner József, Gerich Gyula, Kovacsics Agoston, Kovács Tivadar, Morvai Lajos, Nyáry László, Nemess István, Pósz Henrik, Szuchy Gyula, Sztán György, Szévi Sebők.

A magyar delegáció inzultálása.

(Lueger izgatásai. — A mob megindul. — Kossuth képe — akasztófán. — Piszkolódások. — Beverik az ablakokat. — Kés, bot, kö, szemét. — Elégtételt kérnek. — Gyenge satisfakció. — Mosakodások. — A sajtó a merényletről.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, június 11.

A magyar delegáció délutáni megalakulásánál a bécsi mob *Liechtenstein* herceg és *Lueger* polgármester beszédeinek hatása alatt a legotrombább, szinte a merénylet határán mozgó tüntetést rendezett Magyarország ellen. Dorongot, kést dobáltak a magyar házba és *Kossuth* képét akasztófán vitték körül. Ez a tüntetés gyalázatos megsértése a vendégszeretnek, sőt — a magyar ház exterritoriális lévén — birtokháborítás jellegével is bír, és nem elégedhetünk meg az igazsággal, hogy vele a bécsiek önmagukat gyalázták meg, nem pedig Magyarországot. S nem elégedhetünk meg az osztrák kormány sajnálkozásával sem. A legnagyobb elismerés illeti *Rakovszky* Istvánt, aki a delegáció ülésén mindjárt megtalálta a méltó szavakat a merénylet megbélyegzésére és rámutatott a helyes szempontokra is, melyből azt a magyar bizottságnak megítélnie kell. Ha a törvényes megegyezés szerint a magyar delegációnak az idén Bécsben is kell székelnie, ilyen viszonyok között a bizottságnak mégis van joga onnan eltávozni. Az esemény első impressziója alatt, — készségesen ismerjük el — a magyar politikusok urai voltak a szituációnak, de a magyar közvélemény elvárja, hogy ezzel az ügyet nem tekintik befejezottnak, hanem megkövetelik a sajnálkozás negatív elégtétele mellett a pozitív elégtételt is, melyet *Liechtenstein* Alajoson és *Lueger* Karolyon kell keresniök és megkapniök.

Budapesti tudósítónk a merényletről bécsi táviratok nyomán az alábbiakban értesít:

A tüntetés.

A készülődések.

A keresztényszocialista ujságok és öles plakátok már hetek óta hirdettek a vasárnapi napra tiltakozó népgyűlést, amelynek napirendjére egyedül Magyarország ellen való támadások voltak kitűzve. Napok óta folyik a *Lueger* pártjához tartozó bécsi négy napilapban az izgatás Magyarország, a magyarok, a magyar kormány és a magyar pártok vezérférfiai ellen. A vasárnap reggel megjelent bécsi lapokban az izgató és lázító hang újra megismétlődött. A *Deutsches Volksblatt* különösen öles hangú vezércikkben hirdette, hogy elég volt a beszédből, most már cselekedni kell! Ezek a jelenségek már előre azt a gyanút keltették, hogy itt ismét valami akció készül Magyarország ellen. Az osztrák kormányt már szombaton bizalmasan értesítették arról, hogy *Lueger*ék tüntetésre készülnek a Bécsben időző magyar delegátusok ellen. Az osztrák kormány bizalmasan arra kérte *Lueger*éket, Bécs mindenható urait, hogy álljanak el a tüntetéstől, mert ez az osztrák kormányra nézve volna a legkellemetlenebb. *Lueger*ék állnokul feleltek a kormány kérésére. Azt mondták, hogy most már nem képesek a föltüntetett népet lecsendesíteni s ha nem tüntethetnek a magyarok ellen, tüntetni fognak a Burg ellen.

Ilyen auspiciumok mellett kezdődött vasárnap délután három órakor, ugyanakkor, amikor a magyar delegáció ülése is kezdődött a magyar palotában, a palotától körülbelül három-

száz lépésnyire, a bécsi közélet tanács épületében egy körülbelül harmincezer ember által látogatott népgyűlés.

Lueger Kossuthot gyalázza.

A népgyűlésen *Liechtenstein* Alajos herceg elnökölt. Eredetileg úgy volt, hogy hat reikráti képviselő fog szónokolni. De amikor a rendesség megtudta, hogy a magyar delegátusok ma délután három órakor ülésnek, elhatározta, hogy gyorsan befejezik a népgyűlést, különben nem maradt volna idő a tervezett magyarellenes tüntetésre. Beszéltek *Bielohlavek*, *Aizmann* és *Veiszkirchner*, de mindegyik csak pár percig és utánuk beszélt még gyorsan *Lueger* polgármester, aki rövid, de annál izgatottabb beszédet mondott:

— A magyarok, ugymond, mindig a dinasztia és Ausztria ellenségével szöveteznek. A legnagyobb megslázás Ausztriára nézve, hogy a budai királyi palotán a trónbeszéd elmondásakor fekete-sárga zászlót nem tűztek ki. Már a *Hentzi* szobor eltávolításakor törzsúrát érzett szívében és mindig fájdalmasan érintette az, hogy a magyaroknak mindent megengednek. Gyávaság volt, hogy Ausztria eltúrte, hogy egy hős tábornoknak (*Hentzi*nek) emiékét a magyarok meggyalázzák. Örömet fejezi ki, hogy a szlávok és rémetek végre egyesültek, hogy a zsidó magyarok uralmát megtörjék. Annak a *Kossuth*nak fia, aki deironizálta a dinasztitát, akar most diktálni Ausztriának.

Ebben a percben fölsíketítő *pereat* és *Le vele* kiáltások hallatszottak, majd az egész tömeg ujjongása s füttyülése közepette egy lámpaoszlopra szalmával kitömött bábút akasztottak, amelyen cédula volt ezzel a fölírással: *Kossuth*. *Lueger* a szónoki emelvénnyel elégedetten mosolyogva nézte a jelenetet, majd beszédét folytatva, buzdította hallgatóságát, hogy álljanak talpra, keljenek sikra a magyarok ellen.

A rendőrök mulatnak.

A beszéd után a tömeg, a melyet rendezők csoportokba osztottak, gyors lépésben megindult a magyar ház felé a *Bankgassé*ba. *Prohászka* reikráti képviselő, *Lueger* benső barátja, ment a tömeg élén. A tömegben sok vörös-fehér és fekete-sárga zászlót is vittek, a melyeken ilyen fajta német nyelvű fölírások voltak láthatók: *Védelmeyzétök meg Ausztriát!* A tömeg a magyar házig meglehetősen csendesen viselkedett s a népgyűlésen jelenvolt rendőr kirendeltség egy pillanatig sem tett semmit, hogy a tömeget a magyar háztól eltérlelje. Nagyobb óvintézkedésekről egyáltalán nem gondoskodott, mert a népgyűlés vezetői, hírszerint, biztosították, hogy a gyűlés zavartalanul fog lefolyni.

A *bankgassé* palotában a palota első emeletén levő tanácskozó teremben a magyar delegáció éppen teljes ülést tartott. Az albizottságok megalakulása volt éppen soron és a szavazás folyt, a mikor egyszerre az utcáról fölsíketítő zsidó, fütty, ordítás és tombolás hallatszott. A képviselők az első pillanatban nem tudták, hogy miről van szó, míg az ablakhoz közelebb ülők fölvilágosították a távolabb ülőket, hogy mi történt. A képviselők legnagyobb része akkor az ablakhoz tódult, hogy megnézzék, hogy mi történik kint az utcán. Ezalatt a

Bankgasse széles utcáját az udvari színházról a *Herrengasse* ig, tehát akkora darabon, a minő a *Kossuth* *Lajos* utca, egész szélességében megtöltötte a tüntető tömeg. *Wekerle*, *Kossuth* és *J. Kelfalussy* miniszterek is az ablakhoz siettek, hogy megnézzék, mi történik. A mikor a tömeg meglátta a magyar kormány tagjait és a képviselőket, ujult erővel tört ki a tömeg zajongása: *Pereat Magyarország! Le a zsidó-magyarokkal! Le Kossuthal!* Ilyen kiáltások hallatszottak, fütty és zsidó töltötte be az utcát. Rendőrök a tömegben voltak ugyan, de egykedvűen sétáltak föl s alá, sőt egy-egy erősebb kiáltásra a tömeggel együtt röhögtek.

Kö, bot, kés, szemét.

A delegáció elnöke fölfüggesztette az ülést. A szünet alatt a delegáció tagjai a szomszéd terembe tódultak, a melynek ablakát a hőség miatt nyitva nagyták. Ebben a percben alul a tömeg ismét összetódult s amikor a delegátusok alakja látható lett az ablakban, ismét ilyen kiáltások hallatszottak: *Pereat Magyarország! Abcsug zsidó-magyarok! Los von Ungarn!* De a tüntetők nem elégedtek meg ezzel. Egyszerre megcsörrent az egyik ablak s a következő pillanatban botok, szemét és kődarabok repültek be a terembe. *Ábrányi* *Kornél*, miniszteri tanácsos mellett egy nyitott nagy kés repült el s *Drohobeczký* püspök lába mellett pattant a földre. A kést az elnök asztalára tették. Odalent az utcán még mindig sétáltak a rendőrök a tüntetők között, a nélkül, hogy eszük ágában lett volna a tüntetőket eltávolítani. A tüntető tömeg nem volt csöveselék, hanem csupa jól öltözött emberből állott. A tömegben sok hölgy is volt, elegáns csipkés kalappal, az urak kivétel nélkül fehér szegfüt viseltek a gomblyukban. A *Pereat Magyarország!* kiáltások közepette nem ritkán hallatszott az *Eljen Lueger!* kiáltás s a tömegben föltűnt több ismert közélet tanácsos alakja.

Fél óra hosszat tartott az utcán a tüntetés, a melyen több ezer főnyi tömeg vett részt, a nélkül, hogy megjelent volna a rendőrség, egy negyed óráig tartott még, a mig a rendőrség, a mely feltűnően kiméletesen bánt a tömeggel, szét tudta oszlatni a zavargókat. A rendőrség a magyar palotától jobbra és balra elzárta az utcát és széjjelszórta a tömeget. A tüntetők egy része a belső városba ment, állítólag azért, hogy a Burg ellen tüntessen. A tüntetők zöme azonban a városháza elé vonult, a melynek erkélyéről *Lueger* intézett hozzájuk beszédet, miközben az elfogadott határozati javaslatot sok ezer példányban osztották szét a tömeg között. Egy része a tüntetőknek a *Belvedere*be ment, a hol a trónörököszt zajosan hocholták. Az egész tüntetés alatt egy letartóztatás sem történt.

A megijedt miniszter.

A delegáció ülésén, a tüntetés eleje óta, jelen volt *Pitreich* közös hadügyminiszter és *Burián* közös pénzügyminiszter. Mindkettőt rendkívül megdöbbentette a tüntetés. *Burián* pénzügyminiszter azonnal telefonozott *Goluhovszki* külügyminiszternek, aki azonnal telefonon küldött értesítést a kabinétirodába. O maga pedig

kocsiba ülvé, *Wekerle* Sándor miniszterelnökhöz sietett és tudatta vele, hogy az osztrák kormányt értesítették a történetekről és biztosította *Wekerle* miniszterelnököt a felől, hogy az osztrák kormány elégtételt fog szolgáltatni a magyar delegációnak.

A delegáció ülése.

Magáról a delegáció megzavart üléséről, amelyen a tüntetés folytán több heves felszólalás és elítélő nyilatkozat is hangzott el, a következő tudósítás számol be:

Az ostrom alatt.

A közös ügyek tárgyalására kiküldött magyar országos bizottság ma délután három óra-ker ülést tartott.

Elnök jelenti, hogy az ülés tárgya az albizottságok megválasztása. Ez megtörténvén, a névsor olvasása, illetőleg a választás eredményének a kihirdetése közben, az utcán nagy zaj támadt, mert a városháza előtt gyülekezett antiszemita tüntető felvonulást tartottak a magyar miniszterium előtt. A tömeg antiszemita jelvényeket és zászlókat vitt, ez utóbbiakon a felirattal: „Los von Ungarn!” Az egyik zászlón *Kassuth* arcképe is volt, alatta egy kötéllel. A menet nagy lármával haladt az utcán és fűtykösökkel fenyegetett fel az ablakokba. A tanácskozási terem mellett lévő értekezleti helyiség nyitott ablakain keresztül egy kést és egy dorongot dobtak be.

Elnök az ülést felfüggesztette, mert a zajban a tanácskozás lehetetlen volt. A tömeg a rendőrség megjelenésére széteszlott, mire azután az elnök az ülést újból megnyitotta a szavakkal: „Ezen tüntetések által hazafiúi törekvéseinkben nem fogjuk magunkat zavartatni.”

Rakovszky István kijelenti, hogy a bizottság tagjai nem saját jókedvükből ültek össze a vendégszerető város falai közt, (Hosszantartó helyeslés.) hanem azért, hogy a törvények intézkedése folytán ő felségének felhívására eleget tegyenek kötelességüknek. Ha most a bizottság tanácskozásait ilyen, minden civilizált államot mélyen sértő és lealázó tüntetés éri, akkor a bizottság nincs kötelezve tanácskozásainak tovább folytatására. (Helyeslés.) Az ilyen gyalázat csak úgy történhetik meg, hogy ha az osztrák kormány ezzel összejátszik. Az osztrákok közel negyven éven át tartottak delegációnális üléseket Budapesten, de a magyarok őket tanácskozásaikban soha sem zavarták meg. Elvárja a kormánytól, hogy amikor Magyarország tekintélyét ilyen mélyen sértik, akkor intézkedéseket tegyen aziránt, hogy a delegáció ne Bécsben, hanem másutt tartsa üléseit, ahol ő felsége tartózkodik.

Barabás és *Wekerle*.

Barabás Béla azt hiszi, hogy a tüntetés nem a bécsi népnek saját kezdeményezéséből történt, hanem magától az osztrák kormánytól ered. Neki jól esik az a kiáltás, amit itt hallott, hogy „Los von Ungarn,” mert azzal felelhet, hogy „Los von Oesterreich!” Az osztrák delegátusok bizhatnak abban, hogy Budapesten ilyen tüntetések soha sem történnek meg, mert a magyar tisztesség megköveteli, hogy azokkal szemben, a kik idegenből jönnek Budapestre, úgy viselkedjék, a mint azt a vendégszeretet és tisztesség megkívánja. Hozzájárul *Buzáth* Ferenc előzőleg tett indítványához, hogy az országgyűlés kiküldött bizottságának tanácskozó helyiségére a magyar nemzeti lobogó a horvátal együtt kiküszessék, éppen úgy, mint Budapesten kitűzik az osztrákok színeit, ha az osztrák delegáció ott ülészik. Az országos bizottság tagjai ezek dacára is meg fogják tenni kötelességüket.

Wekerle Sándor miniszterelnök: T. országos bizottság! Az itt lefolyt incidensek után szükségesnek tartom, hogy saját álláspontomat is jelezzem a t. országos bizottsággal szemben. Mindenekelőtt a mi országos bizottságunk tanácskozásainak minden irányban való teljes szabadságát, még pedig illő körülmények közt kifejezhető szabadságát feltétlenül fenn kell tartanunk és biztosítanunk, mert az országos bizottság tanácskozásainak szabadsága a tanácskozások eredményének egyik előfeltétele és ezzel tartozunk saját önértékünknek is. (Helyeslés.) Készségtelen továbbé, hogy itt sérelem történt tanácskozási szabadságunkon és azon a magartartáson, melyet mint országos testület, kiküldöttünk itteni reprezentálása szempontjából méltán megkívánhatunk. (Helyeslés.) Ezért legyenek meggyőződve, hogy minden elnöki közbenjárás nélkül, akkor, mikor magyar országos testületről van szó, mint magyarkormányelnök, ismerni fogom kötelességemet.

Jöjjön *Beck* bocsánatot kérni.

Rakovszky István az elégtétel-szerzés módjára vonatkozólag indítványozza, hogy négy tagú bizottság küldessék ki, amely az elégtétel adás módjait megállapítsa. Kívánja, hogy az osztrák belügyminiszter jöjjön ide és a magyar országos bizottság elnökének jelenlétében adjon teljes elégtételt a bizottságot ért inzultusért.

Wekerle Sándor miniszterelnök: T. országos bizottság! Ismételve kijelentem, hogy nagyon sajnálom, ha ennek az ügynek nagyobb jelentőséget tulajdonítanak, mint amilyennel bír. Én az elégtételadásnak ilyen módját, lehetetlennek tartom. Ilyenre se nem vállalkozom, se kiállításba nem helyezem, mert önmagam karúlnék nevetséges szerepbe, ha ilyen kívánságokkal lépnek fel. Legyen meggyőződve arról az igen t. országos bizottság, hogy az ilyen kerülmények között szokásos szatiszfakciót meg fogja kapni.

Rakovszky István miután látja, hogy ha valaki talán tulbuzgó a nemzeti becsület védelmének fel fogásában az úgy a függetlenségi párt, mint a miniszterelnök előtt nevetséges színen tűnik fel: indítványát visszavonja.

Az elégtétel.

... *Élénk sajnálkozás* ...

A „Magyar Távirati Iroda”-nak jelenti Bécsből: *Bienerth* belügyminiszter Schönbrunnban volt, ahol nyaral. Schönbrunnban vette a telefonjelentést a magyar ház előtt történt tüntetésről, amely őt annál inkább meglepte, mert a mai népgyűlés neki azzal a biztosítással volt bejelentve, hogy semminemű tüntetés nem fog történni. A telefonjelentést vevén, azonnal kocsira ült és megjelent a zavargás színhelyén, de már akkor a tüntetők széteszlottak. A belügyminisztériumban megapván a tudósítást a történetekről, első kötelességének tekintette azonnal a magyar házban megjelenni és a miniszterelnök és az ő felsége személye körüli miniszter előtt sajnálkozását fejezni ki a történetek felett.

A Magyar Távirati Iroda jelenti Bécsből: *Bienerth* osztrák belügyminiszter ma délután fél 6 órakor megjelent a magyar házban és látogatást tett *Wekerle* Sándor miniszterelnöknel és *Zichy* Aladár gróf ő felsége személye körüli miniszternél. Mindkettő előtt sajnálkozását fejezte ki afelett, hogy Bécsben ilyen incidens történt és biztosította a két minisztert arról, hogy minden intézkedés meg fog történni arra nézve, hogy ehhez hasonló eset többé elő

ne forduljon. Egyszersmind biztosította a két minisztert arról is, hogy mindent meg fog tenni arra nézve, hogy a magyar delegáció tárgyalásait semmiféle rendzavarás ne háborítsa.

Bécsből jelentik a „Bud. Tud.”-nak: *Beck* báró osztrák miniszterelnök a mai délután folyamán *Wekerle* Sándor miniszterelnököt személyesen meglátogatván, az alábbi kijelentéseket tette:

Az osztrák miniszterelnök élénk sajnálkozását fejezte ki, hogy dacára annak, hogy a maga részéről minden óvintézkedést megtett, hogy semminemű kihágás, vagy rendzavarás ne történhessék, a sajnálatos tüntetés mégis megeshetett. Biztosította *Wekerle* miniszterelnököt, hogy ha történetek mulasztások, ezeknek megtorlása végett a vizsgálatot megindítja és szigorúan ellenőrzi, valamint biztosította a magyar miniszterelnököt arról is, hogy minden intézkedést megtett, nehogy hasonló excessusok a jövőben is előfordulhassanak. Végül arra kérte *Wekerle* miniszterelnököt, hogy e kijelentéseket közölje a magyar kormány többi tagjaival is.

Az osztrák kormány különben személyi áldozatot is hajlandó elégtételképpen hozni. Az hírlik, hogy *Habrda* rendőrőrnök, aki már évtizedek óta feje a bécsi rendőrségnek, le fog mondani állásáról.

Mosakodások.

A rendőri felhívataosként ismert *Correspondenz* *Wihelm* című bécsi nyomatos a Bank-gasseban ma lefolyt tüntetésről a következő részleteket közli: A népgyűlés berekesztése után *Lueger* a városháza erkélyéről rövid beszédet intézett a tömeghez és felhívta, hogy nyugodtan oszlojon szét és végül a császári házat öitette. A gyűlés résztvevői különböző irányokban oszolni kezdtek, midőn hirtelen az egyik csoportból az a kiáltás hangzott el: a Bankgasseba! Vagy 2000 ember követte ezt a felkiáltást és valósággal futva sietett a Bankgasseba a magyar minisztérium elé. Bár a rendőrőrnököt illetékes oldalról biztosították, hogy a gyűlés nyugodtan fog lefolyni, mégis óvintézkedések történtek, hogy esetleges kihágásokat nyomban megakadályozzanak. Nagyszámu rendőri kirendeltség haladéktalanul közbélepett, de a tüntetők egy részének sikerült eljutnia a Bank-gasseba, ahol *Pluj!* kiáltásokkal vonultak el a magyar minisztérium épülete előtt. A minisztérium erkélyén több úr jelent meg, akik a tüntetők előadása szerint *gunyolódó taglejtésekkel* fordultak a tömeg felé. köptek, és állítólag egy ócska csizmát dobtak a tömeg közé. A tömeg ennek következtében megállt. A rendőrség utánuk nyomult és néhány perc alatt szétszorta a tüntetőket, mire a Bankgasse bejáratát oizárták. Már előbb a rendőrök fejei feleit köveket dobtak a magyar minisztérium épületére és 5 vagy 6 földszinti ablakot beverték. Az egész kínos incidens csak néhány percre tartott, mert a rendőrség erőszakkal lépett fel és kiürítette a Bank-gasset.

Mondanunk sem kell, hogy az egész leírás csupa tendencia.

Bielohlavsek tartományi képviselő és bécsi községi tanácsos nyilatkozatot tett közzé, a melyben kijelenti, hogy teljesen valótlan az a hír mintha ő rendezte volna a tegnapi tüntetést.

A király elítéli a merényletet.

A felhivatalos M. T. I. ma az alábbi közleményt bocsájtotta ki:

A magyarellenes bécsi zavargások nemcsak az osztrák miniszterelnököt és belügyminisztert indították arra, hogy a ma-

gyar kormányelnök előtt személyesen fejezzék ki sajnálkozásukat, hanem kemény elítélésre találtak az uralkodó dolgozó szobájában is.

Wekerle miniszterelnököt ma, a reggeli órákban, az általános kihallgatások előtt külön kihallgatáson fogadta őfelsége és ez alkalommal felháborodással szölt a vasárnap délutáni sajnálatos eseményekről és határozottan s nyomatékosan han sulyozta hogy ilyesminek nem szabad megtörténnie.

Wekerle hálásan megköszönte őfelsége szavait és azokat a Bécsben levő miniszter-társaival, valamint a delegáció külügyi albizottságának elnökével és több más tagjával is közölte.

Nemcsak a kormány, hanem a delegáció tagjai is kellően méltányolják az osztrák miniszterelnöknek és a belügyminiszternek azon előzékenységét, melylyel rögtön a durva tüntetés tudomásulvétele után siettek a magyar miniszterelnökhöz, hogy sajnálatukat fejezzék ki előtte és netalán megtorlás felől biztosítást nyujtsanak. Midőn ehhez ma még az uralkodó komoly megrovása is hozzájárult, a kínos ügyet a teljes elégtétel érzetével tekintik befejezettnek.

Nem érdektelen az osztrák delegátusoknak és az osztrák magasabb hivatalos köröknek csodálkozása, hogy midőn maga az osztrák miniszterelnök és a belügyminiszter szükségét érezték annak, hogy úgy a vendégjog, mint a nemzetközi udvariasság megsértéséért illetékes helyen elégtételt adjanak, csak épen Bécs város polgármestere nem érezte szükségét annak, hogy nem annyira önmaga, mint inkább Bécs régi jó hírneve érdekében megtegye az exkuzálást. Természetesen, osztrák körökben úgy magyarázzák a polgármester mulasztását, hogy ismeri a francia közmondást: Aui s' excuse, s' accuse.

A bécsi lapok a tüntetésről.

A *Mittags-Zeitung* a tegnapi eseményekről a következőket írja: Bécs utcáin tegnap politikailag érelen tettet követtek el. Egy pártgyűlésből kifolyólag egy tömeg megtámadta a magyar delegáció palotáját. Az igazi viharos népszövedély már nem egy büntetést szentesített a történelem előtt, de a hol a piszkos önzés szüli az erőszakot, ott minden józan gondolat hallgat. Ebben a pillanatban, amikor Ausztriában az összes tényezők nagy erővel és ritka egyértelműséggel a magyar kérdés rendezésére egyesültek, a tegnapi tüntetés teljesen fölösleges komédia volt és csak arra való, hogy a foszladozó pártglóriát újra bearanyozza. Az osztrák népek felháborodása mellett így meg akartak főzni levelesüket, de ennek meg is felelt a hatás, mert ott, ahol *Schneider* és *Bielohlavek* kommandíroznak, ott csak ostobaság és sületlenség kerülhet ki. Azt a komolyságot és azt a méltóságot, amelylyel Ausztria érdekelért a harcot megkezdte, az ilyen üzemek nem zavarhatják meg és Ausztria elég erős, hogy belső ellenségek ellen is megvédelmezze magát.

A *Neue Presse* ezeket írja: Tegnapi tüntetés volt a magyar palota előtt és ezt a helytelen demonstrációt még kínosabbá teszi az a körülmény, hogy ugyanott a magyar delegáció ülést tartott. Bécs józan népe visszautasít minden köcsöséget ezzel a tüntetéssel, amely a császárváros régi jó hírnevének nem válik dicsőségére. Ez magától értetődik. Igaz, hogy a magyar politika egész Ausztriában nagy elkeseredést támasztott, de az is tagadhatatlan,

hogy azok a tervek és intrikák, amelyekkel Luegerék jónak látják a keresztény-szocialisták ügyét portálni, elítélendő akkor, amikor a két delegációt fogadta. Ausztria nyílt és becsületes küzdelmével, jogaiért vívott harcával nincsenek összefüggésben.

A *Fremdenblatt* a legelősebben elítéli a tegnapi tüntetést, amelylyel a keresztény szocialisták nagyon rossz szolgálatot tettek Ausztriának, mert csak becsületes eszközökkel lehet Ausztria és Magyarország között a viszonyt barátságossá tenni. Az ilyen visszataszító és a régi tradíciókat meghazudoló tüntetés elmérgesíti a szenvedélyeket és megsérti a vendégjogot.

A *Neues Wiener Tagblatt* hangsúlyozza, hogy a keresztény-szocialisták kudarcot vallottak, mert tüntetésük azzal végződött, hogy Beck báró osztrák miniszterelnöknek meg kellett jelennie a magyar miniszterelnök előtt, mely sajnálkozását kifejezni a történelem előtt. Csodálatos, hogy a bécsi antiszemita magyar fegyvertársai követelték leghangosabban az elégtételt. Sokkal jobban festett volna, ha erre a szerepre tőzgyökeres Kossuth párti, vagy olyasvalaki vállalkozott volna, akinek a párija követeli az Ausztriától való elszakadást.

Érdekességek.

A trónörökös és a mob

A *Deutsches Volksblatt* a tegnapi események leírása során elmondja, hogy amikor javában folyt a gyűlés a Rathaus-téren, a parlament felől udvari hintó hajtatott arra, lassu tempóban. A nagy tömegben hullámvás volt észrevehető és akik közelebb állottak a kocsiúthoz, zúgó hoch-rivalgásban törtek ki. Az udvari hintóban *Ferencz Ferdinánd* főherceg ült a feleségével. A főherceg barátságosan megköszönte a tüntetést s nemcsak szalutált, hanem mosolyogva integetett barátságos üdvözlést a közönség felé.

A magyar zászló.

A magyar delegáció tegnapi határozata szerint ma már magyar nemzeti zászlónak kellett volna lengeni a gank gassal magyar palotán. A nemzeti lobogó kitűzése azonban nagy akadályokat támasztott. Tegnapi mindjárt a delegáció határozata után végig kutatták az épületet a pincétől föl a padlásig, de sehohsem találtak magyar zászlót. A dolgot erősen titkolták és még tegnap *Budapestről* rendelték magyar és horvát zászlót.

Hire jár, hogy Luegerék arra az esetre, ha a palotára magyar lobogót tűznek ki, ismét tüntetni fognak a magyarok ellen.

A rendőrség ma nagy számban vonult föl a magyar miniszterium elé, hogy esetleges tüntetéseknek a legnagyobb erélyvel elejét vegye

IRODALOM ES MÜVESZET.

A színház műsora:

Kedd: Az igazi bohózat.
Szerda: Gül-Baba, operett.
Csütörtök: Délután: Piros bugyelláris, népszimf. Este: Finn dalárda hangversenye.

* A finn egyetemi énekkar. A helsingforsai finn egyetemi énekkar, melynek 50 tagja csütörtökön érkezik Aradra és este a nyári szökökörben a következő műsorról hangversenyt rendez.

1. Genetz E. *Terve, Suomeni maa!* (Szép vagy Suomi hazám!)
2. Färnelé A. *Pois meni merehen päivä* (Elment a nap, tengerbe szünt)
3. Palmgren S. *Tuutulaulu*. (Bölsödal).
4. Sibelius J. *Venematka*. (A csónak ut)
5. Krohn J. *Hiljaa!* (Csönd!) Bariton sóló, éneklő: *Rautavaara Eino*.
6. Sibelius. *Terve kun!* (Udvözöllek hold.) Majd a *Két öreg* című egyfelvonásos után:

7. Palmgren S. *Sjö fararen vid månan* (Tengerész a szönégetők közt.)

8. Palmgren S. *Säf, Säf, susa*. (Susogj, susogj, nád . . .)

9. Törnudd A. *Loitsu* (Igézet).

10. Sibelius J. *Sanrella palaa* . . . (Tűz lobog) . . .)

11. Genetz A. *Karjala*. (Karjala tartomány)

A nyári szökökörben ez estén a téli helyérik érvényesek, amelyek még 50% al emelve vannak. Csütörtökön délután: *Piros bugyelláris* kerül színre.

* Az igazi. Holnap a téli szezon nagyszerű vigjátékát: *Az igazit* újítják fel a nyári szökökörben. A vigjáték főszerepeit ez alkalommal is H. Novák Irén, H. Körössy J. Beregi, Várnay, Marházy, Bácsné és Szathmáry játszak.

A delegátusok a királynál.

A trónbeszéd.

(Barabás és a király.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, június 11.

A delegációk ünnepies megnyitása trónbeszéddel vasárnap megtörtént. Ugyanolyan diszszel és közjogi formalitással, mint eddig s ugyanolyan tartalmu nyilatkozatokkal is, mint bármikor ezeltt. A királyi trónbeszéd külügyi vonatkozásu passzusával európai figyelmet kelt. Alig is van benne szó másról, mint külügyről. A trónbeszéd békét konstatal az egész vonalon, de sajnos, nagy megkülönböztetéseket tesz a különböző államokhoz való viszonyaink között. Különösen szembetűnő ez Olaszországnál.

(A trónbeszéd.)

Főtizenkettőkor hajtatott a Burgba a delegátusok, a melynek udvarán a magyarok lelkesen éljeneztek az érkezőket. A delegátusok a trónteremben gyülekeztek.

A trón mellett *Esterházy* Miklós herceg és *Fejérváry* Géza báró testőrkapitányok állottak. A király szobája felé vezető bejáratnál *Goluhowski* Agenor gróf külügyminiszter állott, egy lépéssel hátrább *Pitreich* Henrik közös hadügyminiszter és *Burián* közös pénzügyminiszter, előbbi tábornoki, utóbbi magyar diszruhában. Oldalt *Wekerle* Sándor magyar miniszterelnök.

A király magyar tábornoki egyenruhában fogadta az országos küldöttséget s a terembe lépve, megállt a trón előtt, mire *Zichy* Tivadar gróf, a delegáció elnöke üdvözölte. A király a magyar delegáció elnökének beszédére a következőképpen válaszolt:

— Hü ragaszkodásuk biztosítását, melyet előttem nyilváníttak, őszinte megelégedéssel fogadom és szövből köszönetet mondok érte önöknek.

Az összes külállamokhoz való viszonyaink azon hosszabb időtartam alatt, mely a delegációk legutóbbi ülésézése óta lefolyt, teljesen megtartották barátságos jelegüket.

A német birodalommal több mint egy negyedszázad előtt kötött szövetség most épp úgy, mint azelőtt, értékes békebiztosítéknak bizonyul, amelynek fentartása és ápolása kiváló gondozásunkban részesül. A látogatásban, melyet nálam Vilmos császár ő felsége néhány napja tett, benső baráti viszonyunk újlag kifejezésre jutott. Éppen olyan bealomtéljes a viszonyunk a másik szövetségünkkel, az olasz királysággal, melylyel minket közösen érintő ügyekben örvendetes összhangban vagyunk.

Az egyetértés, a melyet a rendezett állapotoknak a Balkán-félszigeten való helyreállítása céljából a velünk szoros barátságban lévő orosz birodalommal létesítettünk, továbbra is teljes erejében fennáll és jó eredményekre vezetett.

Mint eddig, úgy ezután is a békének Európa és mindenekelőtt a monarchia részére való fenntartása lesz külügyi politikánk vezető eszméje, Hadügyi kormányzatunknak a hadsereg és a haditengerészet fenntartása érdekében emelt folyó követelései a múlt évi megszavazás keretében maradnak. Fegyvereknek és hadiszereknek tovább már nem használható gyorsabb beszerzése és hajók építésének és felszerelésének hamarabb való keresztülteltele céljából programszerűleg további részösszegek fognak igénybevételeit.

Midőn a benyújtott előterjesztéseket hazafias buzgalmukra és kipróbált belátásukra bizom, teljes szívből üdvözlöm önöket.

A király beszédét éljenzés kísérte.

(A cercle.)

A trónbeszéd után ezúttal cercle volt, a mely azonban feltűnően rövid ideig tartott. A király, szokás szerint, megszólított ugyan minden magyar delegátust, de — mint a régi delegátusok egybehangzóan mondták — talán soha még olyan szablonzerűen nem folyt le a cercle, mint ezúttal.

Legszembetűnőbb volt azonban az, hogy a király, talán leszámítva a delegáció tartamára vonatkozó egyetlen kérdést, minden politikai allúziót gondosan került.

Először Zichy Tivadar grófot, mint a delegáció elnökét szólította meg, örömet fejezve ki azon, hogy őt e minőségében üdvözölheti.

Majd az alelnököt kereste a király szeme, s hogy nem látta, kérdő tekintetét vetett Wekerle miniszterelnökre. Barabás Bélát delegátustársai eleve figyelmeztették, hogy a király az etiketthez szigorúan ragaszkodván, az elnök után mindjárt az alelnököt szokta megszólítani s ezért az alelnök egy lépéssel az elnök mögött, a delegátusok félkörén kívül szokott állani. Barabás Béla mégis a delegátusok sorában állott, a honnan azután közelebbre intette Wekerle.

— Ön alelnök? — kérdezte a király Barabást.

— Igenis felség, az országos bizottság bizalmából.

— Most önöknek nagy kötelességek vannak.

— Igenis, felség és mi a hazával és királylyal szemben meg fogjuk tenni kötelességünket.

Bohus Zsigmond báró volt korelnök felé fordult ezután a király mosolyogva.

— Örülök, hogy önt korelnöki minőségében is olyan jó egészségben és friss üdőségben látom.

A király meg a többi képviselőt is kitüntette megszólításával.

Az aradi közjegyzőség.

Negyvenöt pályázó.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Arad, június 11.

A Bonts Döme halálával megüresedett aradi közjegyzőségért tudvalevőleg már hetek óta nagy a tülekedés a tekintélyes jövedelmet hajtó állásra pályázók között. Eleinte általános volt az a vélekedés, hogy Polonyi Géza, az aradi ügyek iránt nagy érdeklődést tanúsító igazságügyminiszter, hamarosan, pályázat mellőzéseivel ki fogja nevezni Bence utódát Mülék Lajos dr. ügyvéd, az aradi függetlenségi párt társelnökének személyében. De mintegy két héttel ezelőtt szinte meglepetésszerűen mégis kiírta az aradi közjegyzői kamara a pályázatot, amelynek a mai napon járt le a határideje.

Dacára annak, hogy mitsem változtak Mülék Lajosnak kedvező kilátásai a kinevezésre,

a közjegyzői állásra nem kevesebben, mint negyvenötön adták be pályázati kérvényüket.

A pályázók a következőképen oszlanak meg: közjegyzői áthelyezését kéri 19, kineveztetését 14 ügyvéd, 8 közjegyzőhelyettes és 4 bírő. Érdekes, hogy a pályázók legnagyobb kontingensét a budapesti ügyvédi és közjegyzői kamarák szolgáltatták. Utána következnek az aradi, majd a temesvári, kolozsvári, pozsonyi és szombathelyi kamarák kötelékébe tartozó ügyvédek és közjegyzői helyettesek.

Az aradi ügyvédi kar tagjai közül értesülésünk szerint ötven nyújtották be pályázati kérvényüket és pedig: Fényes Kálmán dr., Mandl Vilmos dr., Mülék Lajos dr., Nemess Zsigmond dr. és Péterffy Antal, továbbá Pálmai Lajos dr. és Szabó István dr. aradi közjegyzőhelyettesek. Az aradi bírói karból senki sem pályázott a közjegyzőségre.

A pályázati kérvények átvizsgálása és a hármas jelölések megejtése végett az aradi közjegyzői kamara e hó 17-én ülést tart, amelyből azután sürgősen előterjeszti az összes kérvényeket három áthelyezett közjegyzőnek, három közjegyzőhelyettesnek és három újonnan kinevezendő ügyvéd és bírő kijelölése kapcsán. Az igazságügyminiszter azonban tudvalevőleg nem tartozik figyelembe venni a kamara jelölését, hanem szabadon kinevezhet a pályázók közül.

A külügyi exposé.

Magyar fordítást!

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, június 11.

Bécsből táviratozzák:

A delegáció mai ülésén tartotta meg exposéját Goluchovszky Agenor külügyminiszter, kinek beszédjéből különösen az alábbi pontok emelkednek ki:

Szoros kapcsolatban szövetségeseinkkel, a szomszédos orosz birodalommal való, öröndetes bensőséggé tömörülő viszonyunkra támaszkodva és a többi hatalmak rokonszenvének teljes évezetében tántoríthatatlanul követhettük politikai céljainkat és elláthattuk érdekeinket mindama biztosítókkal, melyek alkalmasak arra, hogy a megkezdett uton, az akadálytalan haladást lehetővé tegyék. A német birodalommal való viszonyunkat úgy, mint eddig, bizalomteljes összhang jellemzi. Épöly kielégítő olasz szövetségünkkel való viszonyunk is. Vannak ugyan felelősségnélküli körök, melyek mesterségesen előidézték disszonanciákkal zavarni óhajtanak a jó egyetértést.

E szilárd alapépítményhez hatásosan csatlakozik az Oroszországgal a közel Keletet illető kérdések kezelése tekintetében létrejött megegyezés.

Goluchovszky gróf külügyminiszter exposéjának előterjesztése után Rakovszky István követelte, hogy a vörös könyvet tegyék ismét közzé és a külügyminiszter terjessze elő a szerb bolgár vámunióra vonatkozó összes okmányokat.

Issekutz Győző azt indítványozta, hogy az albizottság ne is tárgyaljon addig, amíg az exposé hiteles magyar fordítása nincs meg.

Nagy Ferenc szintén a tanácskozás elhalasztása mellett érvel és közléseket kíván a múlt évi külső politikai eseményekről, különösen pedig a török vízekén volt flotta-demonstrációról.

Zboray Miklós a szerb bolgár unióra vonatkozó okmányok közzétételét kéri, ami nagyfon-

tossagu most, amikor a magyar szerb barátság megindul.

Goluchovszky gróf erre megígérte, hogy a vörös könyvet a jövő évben ismét közzéteszi, de az eredeti okmányokat nem mutathatja be, mert ez ellenkeznék a diplomáciai szokásokkal. Igéri azonban, hogy mindenről részletes fölvilágosítást fog adni.

Wekerle miniszterelnök megnyugtatóknak mondta a külügyminiszter kijelentéseit, mire a delegátusok is belenyugodtak Goluchovszky válaszába.

Ezután Cséky Károly gróf elnök a legközelebbi ülést június 18-ára tűzte ki és ezzel a mai ülést berekesztette.

A delegátusok nagy része és a magyar kormány tagjai ma visszautaztak Budapestre, több delegátus azonban Bécsben maradt és itt várja meg a tárgyalások folytatását. Program szerint a legközelebbi ülés pénteken lesz, amikor Pitreich lovag hadügyminiszter el fogja mondani exposéját. A tárgyalások jó hosszú időre fognak elnyúlni.

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) Az Aradi Kereskedők Köre június 12-én, kedden este kilenc órakor a kör helyiségében választmányi ülést tart, a melyre a tisztikar és a választmány tagjait ez uton is meghívja és a fontos tárgyakra való tekintettel minél számosabb megjelenésre kéri: Tedeschi Viktor elnök.

(*) Az aradi foto-klub választmánya folyó hó 12-én, kedden este 9 órakor a Fehér Kereszt kávéház külön szobájában ülést tart. Tárgyszorozat: 1. Háromtagú küldöttség választása a klub-védnök felkérésére. 2. Nagyító-kamara és fényképező készülék beszerzése. 3. Sítét kamara berendezése. 4. Indítványok. Elnökség.

HIREK.

Hegyi Aranka temetése.

Arad, június 11.

Impozáns részvétellel tették el ma délután három órakor Hegyi Arankát. A gyászszertartás délután három órakor azzal kezdődött, hogy a Népszínház zenekara eljátszotta Hoffman meséből a Barkarollét, az elhunyt művésznek egyik legkedvezőbb dalát.

Ezután Hoppál Benő református lelkész megáldotta a halottat. Majd Vidor Pál, a Népszínház igazgatója mondott lendületes bucsuztatót, amelyet e szavakkal fejezett be:

— Is most, édes Arankánk, elviszünk az édes nyugalomra, ahol a színpadi királyi palást békén takarja be vágyakozástól megtört szívedet, nevedet pedig átadjuk a magyar színpad történetének, ahova neved fényes lapokra lesz bevésve. Drága halottunk, isten veled!

Vidor beszéde után az összes budapesti színházak személyzetéből alakult monstre kórus gyászdalokat énekelt, majd a színházi és egy cigányzenekar operett részletet játszott. Ezután föltették a koporsót a halottas kocsira, mire Szirmay Imre a Népszínház művészei nevében mondott szívhez-szólo bucsuztatót.

Ekkor megindult a menet, és a sírnál Fodor Oszkár dr., a Népszínház titkára mondott utolsó isteni hozzádot. Majd a főváros által adományozott díszsírba helyezték el a nagy művésznőt. A művésznő ravatalára Szendrői Mihály, az aradi színház igazgatója vasárnap délután hatalmas koszorút helyezett el.

— Wekerle a királynál. Bécsből jelentik nekünk: O felsége ma délelőtt 10 órakor Wekerle Sándor dr. miniszterelnököt külön kihallgatáson fogadta. Báró Beck osztrák miniszterelnök ma délelőtt

fél 10 órakor megjelent a magyar minisztérium palotájában, hogy *Wekerle* Sándor miniszterelnökkel és *Kossuth* Ferenc kereskedelmi miniszterrel tanácskozzék. Miután azonban *Wekerle* miniszterelnök az időben ő feleségénél volt kihallgatáson, báró *Beck* osztrák miniszterelnököt csak *Kossuth* Ferenc kereskedelmi miniszter fogadta.

— **Uj menetrend.** Az *Aradi Közlöny* mai számához ingyen mellékelünk előfizetők számára egy új vasúti menetrendkönyvecskét. A 24 oldalas füzet magában foglalja az Arad városát érintő összes vonatok menetrendjét és az Arad-csanádi vasutak összes új motor-járatának június hó 10-től érvényes legújabb menetrendjét. A vonatok csatlakozásait is feltüntetve, áttekinthető beosztással szerkesztett kis füzet bizonyára hasznos szolgálatokat tesz az utazó közönségnek.

— **Minisztertanács.** A miniszterelnök és *Kossuth* Ferenc kereskedelmi miniszter ma este Budapestre érkeztek. Holnap minisztertanács lesz s a miniszterelnök kérésére *Jusch* Gyula elnök szerdára összehívta a képviselőházat. Ezen az ülésen fogja be-terjeszteni *Wekerle* Sándor dr. miniszterelnök rövid exposé kíséretében az 1906. évre szóló költségvetést. Ez a költségvetés — értesülésünk szerint — nem fog tartalmazni semmi újat és csak a régi keretekben fog mozogni.

— **A delegátusok lakomája.** Bécsből táviratozzák: *Scemere* Miklós a közös miniszterek, az osztrák és a magyar kormányok és a delegáció osztrák és magyar tagjainak tiszteletére pénteken este 8 órakor a Sacher kertben lakomát ad. Ez alkalommal a házigazda osztrák és magyar vendéget úgy fogja az asztalnál elhelyezni, hogy föl váltva az osztrákok mellett magyarok üljenek. A *bécsi zoké klubtól* ma a magyar delegáció elnöke átiratot kapott, amely a magyar országos bizottság tagjait a delegációs ülészek alatt a zoké-klub látogatására hívja meg.

— **A Csiky-émléktábla.** Országra szóló ünnepség lesz az, melynek keretében Pankota községben leleplezik *Csiky* Gergely szülőháznak emléktábláját. A bronz reliffel ellátott fehér márványtábla, mely külső díszében méltó lesz nagy nevéhez, legközelebb elkészül. Az aradi *Kölcsey-Egyesület*, mely az emléktáblát felállítja, nagy körültekintéssel rendezte a leleplezési ünnepélyt s ebben a munkában segítségére van Pankota község előjárósága és a pankotai Kaszinó-egyesület. Az emléktábla leleplezését július 1-én akarták megtartani, mely időpont azonban nem mutatkozik alkalmasnak, részint azért, mert a világi járásban sorozás lesz akkor másrészt pedig a nyári időben nem lehet számítani a fővárosi irodalmi és művészeti testületek részvételére. Ezért szeptember hónapban tartják meg a leleplezést. A Kölcsey egyesület *Csiky*-szobor bizottsága mindamellett már most előkészíti az ünnepélyt. Kiküldöttel legközelebb kimennek Pankotára, hol a helyi rendező bizottsággal együttesen megállapítják a leleplezés programját. A helyi bizottságban, melynek élén *Nagy* József plébános, a Kaszinó igazgatója és *Gherba* Gusztáv jegyző buzgólkodnak, részt vesznek a pankotai összes társadalmi egyesületek képviselői.

— **Megint diákönnyilkosság.** Eperjesről táviratozzák: *Jatró* István, az állami tanítóképző intézet növendéke későn jött a mai minősítő írásbeli vizsgálatra. E miatt fölfüggesztették a vizsgától. Az érzékeny lelkű ifju ezt annyira szívére vette, hogy

agyonlőtte magát. Eperjesen általános a felháborodás ez eset miatt.

— **Gyalulak Darányi miniszternél.** Gyula város és a gyulai munkások küldöttsége tisztelettel tegnap *Fáby* Sándor dr. békésmegyei főispán vezetésével *Darányi* Ignác földmivelésügyi miniszternél, kérvén őt, hogy az *Almássy* Kálmánné grófné tulajdonát töv remetei birtoknak parcellázási ügyét a miniszter vegye kezébe akként, hogy az eladásra kerülő 1700 magyar holdnyi birtok *kiszárolag munkások* kezébe jusson és a munkások felépítése, mezőgazdasági öntözők berendezése és termelési szövetkezetek létesítése által *mintaparcellázási teleppé* váljék. A miniszter megköszönte a küldöttség vezetőinek, hogy e parcellázásra kiválóan alkalmas birtokra figyelmét fölhívták és kijelentette, hogy a legnagyobb érdekekkel viseltetvén a munkásnép sorsát és ekként e kiválóan alkalmas parcellázási tervet iránt, azonnal kiküldi egyik tanácsosát, hogy a birtokot szemlélje meg és sürgősen tegyen neki a teendőkre nézve javaslatot. *Serbán* János miniszteri osztálytanácsos e célból már holnap kedden Gyulára érkezik. Mint ismeretes, másfél évtized óta Békésvármegyében számos nagy uradalom parcellázatot és vált részben közepésben kisbirtokká s ez az akció állandóan folyamatban van. Ez idő szerint ugyanis a *Károlyi* István gróf tulajdonát képező gyulamezői és kisszénási, a *Königswarder* Herman báró tulajdonát képező csabacsüdi s az özv. *Almássy* Kálmánné *Weackheim* Mária grófné *gyula-remete* uradalmának parcellázására történnek kísérletek.

— **Kegyelem a lázadó bakáknak.** Pozsonyban, az 1904. évben, amikor a katonákat visszatartották, három közhuszár, névszerint *Eduár* Ferenc, *Vitek* Péter és *Lederer* Ignác *fegyveresen* szegültek ellen a visszatartás miatt. A haditörvényszék mindhármójukat négy évi várfogságra ítélte, de ügyvédjük *Szerdahelyi* Henrik dr. kegyelmi kérvénnyel fordult a királyhoz. Azonkívül eljár *Jekelfalussy* Lajos honvédelmi miniszternél is. Ma leiratban tudatta a honvédelmi miniszter az ezreddel, hogy a király kegyelemből *elengedte* a három elítélt büntetését.

— **Az izr. hitközség elnökválasztása.** Az aradi izr. hitközség tagjai vasárnap délelőtt, az elnöki választásra való jelölés dolgában népes értekezletet tartottak. Az értekezleten *Leopold* Zsigmond elnökölt. A megnyitó után *Mandl* Vilmos dr. emelt szót, s azt indítványozta, hogy az elnöki állásra *Nemess* Zsigmond dr.-t jelöljék, aki a múltban kiváló érdemeket szerzett e tisztségben, alelnökségre pedig *Ottenberg* Tivadart, aki a képviselőtestületnek szorgalmas, minden ügyei iránt érdeklődő tagját s az aradi társadalom köztiszteletben álló emberét. Az értekezlet a javaslatot egyhangulag hozzájárult. *Nemess* Zsigmondot, aki Abbáziában időzik, táviratban értesítették a jelölésről, *Ottenberg* Tivadarnak pedig küldöttség hozta tudomására az értekezlet határozatát. *Ottenberg* Tivadar kijelentette, hogy a jelöltséget elfogadja, *Nemess* Zsigmond dr. pedig ma válaszolt a táviratra, s tudatta, hogy a jelöltséget örömmel fogadja.

— **Eljegyzések.** *Csiky* Armand gróf eljegyezte *Lonovics* Kornélia urhölggyet. *Lonovics* Gyula dombgyházi nagybirtokos leányát. Az eljegyzési ünnepély *Lonovics* Gyula budapesti palotájában nagy fényvel folyt le, amelyen a fővárosi világ számos tagja jelen volt s a szertartást *Kaiser* Lajos makói plébános, pápai kamarás végezte.

Fiedler Emil, 33. cs. és kir. gyalogezredbeli hadnagy eljegyezte *Kosztolányi* Mariska kisasszonyt, néhai *Kosztolányi* Antal vármegyei tiszviselő leányát.

— **Brádlak zárandoklása Aradra.** *Brád* és vidékének intelligens magyar közönsége június 17-én eljön Aradra, hogy kegyeletének adóját lerója a vértanu emlékeknek. Brádról írják, hogy az a lelkes felhívás, melylyel az aradi kirándulás szervező-bizottsága Brád és vidéke magyarságához fordult — megkapta a lelkeket és az eszme testet öltött. A szervező-bizottság mindent megtett a siker érdekében s mint az előjelek mutatják, ünnepnap lesz június 17-én. Oly olcsóra szabta a bizottság az árakat, hogy a szerényebb viszonyok között levők is részt vehetnek a kirándulásban. A résztvevők vasárnap hajnalban 3 óra 20 perckor indulnak el Brádról, megérkezés Aradra 10 óra után. A vasutól bevonulnak a városba a vértanuk szobrához, hol *Kónya* Dénes ev. ref. pap mondja az ünnepi beszédet. Majd felkeresik a vesztőhelyet. Azután társasbéd lesz és délután 5 óra 55 perckor utaznak vissza Brádra. A kirándulás részvételi díja, az ebédet bele értve, hét korona.

— **Elhunyt író.** *Jeszenszky* Damóné az irodalomban *Temérdek* néven ismert neves írónő ma 70 éves korában Stubnyán meghalt. Halálával több előkelő családot gyászba borított.

— **Temetés.** Nagy részvét mellett ment végbe tegnap délután *Keresztury* Kálmánné szül. *Kossányi* Mariska urinő temetése. A bájos fiatal asszonyt, kinek tragikus halálhíre széles körben keletett részvétet, az ismerősök nagy tömege kísért utolsó útjára.

— **A temesvár—radna-lippai helyiérdekű vasut** június 26-án, Budapesten tartja kilencedik évi rendező közgyűlését. A vasut múlt évi mérlege 5,986,000 korona alaptőke mellett 96,347 korona 89 fillér tiszta nyereséget tüntet föl, aminek hovatfordítása iránt a közgyűlés fog határozni.

— **Halálozás.** *Neszly* Zsigmond nagykállói m. kir. postamester június hó 8-án, életének 48-ik évében, hosszú szenvedés után meghalt. Özvegye, szül. *Rosiescu* Gizella, hat gyermeke és kiterjedt aradi s aradmegyei rokonság gyászolja.

— **Potiorek tábornok háborút kíván.** Az osztrák-magyar vezérkar most teszi meg a szokásos vezérkari utazását Boszniában. A *Beck* báró vezérkari főnök tiszteletére adott ebéden *Potiorek* altábornagy, *Beck* báró helyettese felköszöntőt mondott. Többek között ezeket mondta:

— Igaz ugyan, hogy az a hadsereg, amely *Beck* bárónak, most már grófnak annyit köszönhet, még nem talált alkalmat háliját leróni iránta, de reméli és kívánja, hogy *Beck* gr., aki most 76 éves, megéri, amikor a hadsereg véres harcban lerójsa háliját.

— **A megtámadott csabai mandátum.** *Achim* L. András békéscsabai képviselő mandátumát, mint megítuk, petícióval támadta meg a kisebbségben maradt *Bakos* Mátyás függetlenségi jelölt pártja. A Kuria második választótanácsa *Sebestyén* Mihály elnöklésével ülés tartott e petíció dolgában és tárgyalását szeptember 14-re tűzte ki. Az ügy előadója *Fittler* Imre kuriai bíró lesz.

— **Templomszentelés.** Vasárnap szentelték föl ünnepélyesen a *stingyiai* új római katolikus templomot, melyet néhai szentivíziói *Dezső* Adám, Aradvármegye egykori alispánja hagyományából építettek fel. A templom építése körül különösen *Szabó* Dezső uradalmi igazgató buzgólkodott, aki a földmivelésügyi minisztérium megbízásából járt el, a megboldogult alispán intenciói szerint. A díszes templomot és paplakot *Schneider* János gyulai építőmester tervei szerint építették fel. A templomszentelési ünnepségen Aradvármegye törvényhatóságát *Dálnoki* Nagy Lajos dr. alispán és *Schill* József főjegyző képviselték. *Dezső* Adám holttestemelt

nemrégiben a családi sírboltból az újonnan épült templom kriptájába helyezték át.

— **Angol pofonok.** A makói *Maros* című lap írja: A tanács kiadó hivatalában — mint pozitív forrásból értesülünk — *Newman Nemes László*, a „Makói Hiriap” agilis szerkesztőjét *Schrenzel*, a Roneo-társulat titkára valami ok miatt csunyán megpofozta s ha hinni lehet a szemtanúk állításának, a pofonok száma a szerencsétlen 13-as szám volt.

— **Elvesztett karcsatt.** Pálik Oszkárné szombaton este a városi kávéháztól a vágig terjedő úton elvesztett egy arany karcsattot (láncszerű) igazgyöngyökkel és egy amethiszt követ. A megtaláló jutalomban részesül.

— **Bolhák, svábok, poloskák** legbiztosabb pusztító szere Vojtek és Weisznél Aradon. 112

TANÜGY.

(—) **Zenevizsga.** *Szalay Aranka* kiváló tehetségű zongora- és énektanítónő növendékeinek tegnap délután volt az évről vizsgája. Az ipartestület nagyterme szorongásig megtelt közönséggel, amelynek valóban nagy élvezetet szerezett a fényes sikerű vizsga. A szülők a legnagyobb elragadtatás hangján adták kifejezést megelégedésüknek azért a pompás eredményért, melyet a jeles tanítónő produkált. A növendékek meglepő előhaladása és alapos készsége ismét meggyőzte arról a szülőket, hogy zongorát és éneket tanuló gyermekeik tanítása a legjobb kezekben van *Szalay Aranka*nál.

Fürdői toalették.

(Dívatlevél.)

Páris, június elején.

A ragyogó szép napokkal ellepték a piacot az újdonságok is: csupa rózsaszín, kék, fehér és halványzürke vászon toalették látunk a kirakatokban. Végre hát konkurrens akadt a fehérnek is. Az idén éppen olyan elegáns a sokvirágú batiztíruha, mint a fehér, himzett vászon vagy csipke toaletté. A színes vászonruhákat a tulajdon színnel himezik, avagy fehér domboru himzéssel, színes alapon. Azután a guipure-el és különböző kitisztítható csipkeincrustációkkal ékesítik. E ruhák szoknyája fent sima, de alul nagyon kiszélesedik. És most már nem viselik többé a rövid alját, csak éppen a reggeli bevásárlásokhoz: *pour faire des emplettes*, mint Párisban mondják.

A legkedveltebb guipure-ök az idén a olasz, irlandi és velencei. Sokszor mind a hármat együtt alkalmazzák, ugyanegy toáletten. A *trotteuse*-aljakhoz mindig kicsi bolero jön. Ha egy ruhát nem akarunk uszályi viselni, akkor nem szabad az alját az övvel egybe szabni. Ez csak akkor ad szép alakot, ha uszályban folytatódik. Ugyanez áll az Empire ruhákra is.

A ruhaaljakat különben most leginkább elől díszítik két három levarrott függőleges pánttal. A csipónél ezeknek már meg kell szünniök. A harántpántokat pedig egyáltalán csak a ruha aljára használják, mert különben nehézkes, ügyetlen alakot csinálnak. Nagyon kezdik viselni az u. n. „punto tirato” olasz himzést is, ismét a toalettéken. Ez valamit emlékeztet a mi kalotaszegi varrottasunkra, csak hogy finomabb és munkasabb ennél. Hanem azért mégis „magyar himzés” elnevezés alatt hozták forgalomba *P. quiné* itt Párisban.

Sok nő szabadon hagyja a nyakát nyáron, mert nem türi a gallért a nagy hőségben. Ilyenkor a derék egész a nyakvonalig feljön s ott cakkokban végződik. Az ujjak — és ez már magától értetődik — szintén rövidek akkor. Különben is a rövid ujj valóságos „*note général*”.

Látunk egy nagyon csinos halványkék vászonruhát, melynek kettős alját angol himzés, fekete

bárony medallionok és velencei csipkevolantok díszítették. Az öv a mell alá jött s vastagszáru, durva guipure-ból volt. A derék kivágása egészen szerény s cakkokban végződik. Elöl egy darabból volt szabva s kisebb mintával ugyanaz a himzés ismétlődött rajta, mint az aljon. Az ujjakat velencei csipkefodrok s fekete medallion-ök ékesítették. Egy másik, nagyon csinos toálett fehér vászonból készült. Elöl és hátul három lapos pánt futott le az alj szegélyéig, de a csipkőn simán feküdt meg a szoknya. A bolero cape szerű, szárnyas ujjakkal, melyekből csipkefodrok kandikálnak ki. A bolero díszítése, az alj szegélye és az öv durva, paraszt himzésből van, a bluz pedig plüssbe rakott fehér lenből, valenciennes incrustációkkal.

Egy gyönyörű fürdői toaletté alja tizennyolc egymás fölé rakott keskeny mousseline-fodorból állt, valenciennes végződésekkel, hosszú uszályival. A deréktől fölé ismét öt ugyanolyan fodor ment fel s magát a nyakat ajour szélű himzés borította kerekben. Egy-egy ujj szintén három három fodorból állt, az öv hármass Pompadour szalagból volt s a brettellek (kettő-kettő egy vállon) ugyanebből. Ez volt a legdiszesebb és legbizarrabb toalett mindazok között, amiket eddig e szezon alatt láttam.

Irish.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ **Érdekes jogeset az aradi esküdtszék előtt.** Az aradi esküdtbíróóság a múlt év decemberben gyilkosság büntetéseért elítélte *Pántye Pável* és *Pántye Ádám* földmivelőket. *Tamás* *Nikolaj*t ugyanezkor felmentették. Az elítéltek az ítélet ellen semmisségi panaszt jelentettek be és a Kuria múlt hónapi tanácsában meg is semmisítette azt. Ma lett volna az ügynek újból tárgyalása, de egy fogás jogkérdés miatt elhalasztották. A kuria megsemmisítő ítéletében *Tamás* *Nikolaj*jeval egyáltalán nem foglalkozott és így valószínűnek látszik, hogy *Tamás* névre helyben hagyta az esküdtbíróóság ítéletét. A mai tárgyaláson azonban az ügyész *Tamás* *Nikolaj*ének vád alá helyezését is kérte. A törvényszék erre hosszabb tanácskozás után elfüggesztette a tárgyalást és az iratokat a kérdés eldöntéséig végezt a nagyváradi táblához teszi át. Jogász körökben nagy érdeklődéssel néznek a tábla döntése elé.

VÁROS ÉS MEGYE.

Aradváros közgyűlése.

— A tárgysorozat. —

Az Arad város június hó 13-án d. u. 4 órakor tartandó rendes havi közgyűlésén tárgyalás alá kerülő ügydaraboknak folytatólagos sorrendje ez:

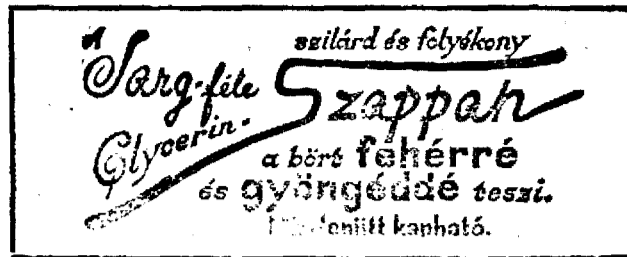
A városi községi iskolaszékek előterjesztése az elemi iskolákhoz a *negyedik kiegészítő tanítói állás* rendszeresítése iránt.

A tanács jelentése a *Fa-utca* rendezésével kapcsolatos munkák elvállalása iránt tartott árlejtés eredményéről, — a folyó évben teljesítendő aszfalt munkák, a *Vécsey* utcában kiépítendő csatornával kapcsolatos munkák és a külvárosi utcákba szükséges kavics hordásával kapcsolatos munkák elvállalása iránt tartott árlejtések eredményéről, — *Wolf Teréz* és *Josefimmel* a színház épületben bérelt lakás és *Szeocsánszky* és *Szendrey Mihály*val a közlegelőbeli 5 számú 1284. négyzet öi föld bérelte iránt kötött szerződések jóváhagyása tárgyában.

Torontál vármegye közönségének meghívása a *földspáni beiktató* ünnepélyre.

A folyó évben Aradon augusztus hónapban tartandó *kiszámunka tanfolyam* költségtervezete.

Szendrey Mihály színigazgató kérvénye a színház bérelte iránt kötött szerződés hatályának *1911* ig leendő meghosszabbítása iránt.

3949

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

— **Az aradi közuti vaspálya és téglagyár részvénytársaság** forgalmi kimutatása 1906. évi május 16-tól 31-ig. Személyszállítás 1906. május 16-tól 31-ig 27034 személy, bevétel 5233 korona 20 fillér, 1905. május 16-tól 31-ig 24722 személy, bevétel 4820 korona 10 fillér, 1906. január 1-től május 31-ig 195386 személy, bevétel 40373 korona 40 fillér, 1905. január 1-től május 31-ig 187028 személy, bevétel 38699 korona 70 fillér. Teherszállítás 1906. május 16-tól 31-ig 3032300 kilogram, bevétel 2810 korona 25 fillér, 1905. május 16-tól 31-ig 1819860 kilogram, bevételei 2159 korona 88 fillér, 1906. január 1-től május 31-ig 29450840 kilogram, bevétel 29889 korona 46 fillér, 1905. január 1-től május 31-ig 19899640 kilogram, bevétel 22883 korona 50 fillér.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, június 11

Kínálat és vételkérő mérsékelt. Elkelt 20,000 méter-mázsa buza tartott áron.

Az árak 50 kilónként számítva:

Déli tőzsde.

Buza októberre	7.88—7.89
Rozs októberre	6.52—6.53
Zab októberre	6.64—6.65
Tengeri júliusra	6.31—6.32
Uj tengeri 1907-re	5.62—5.63
Áprilisi buza 1907-re	8.13—8.14

Zárás 5 órakor.

Buza októberre	7.86—7.88
Rozs októberre	6.50—6.52
Zab októberre	6.67—6.68
Tengeri júliusra	6.34—6.36
Uj tengeri 1907-re	5.62—5.64
Áprilisi buza 1907-re	8.12—8.13

Irányzat lanyha.

Zárás 5 órakor.

Osztrák hitelrészvény	673.—
Magyar hitelrészvény	812.50
Leszámlolóbank részvény	512.—
Rima-Murányi vasmű részvény	576.25
Osztrák-magyar államvasúti részvény	680.75
Közuti vasút	584.25
Városi villamos vasút részvény	321.—
Erzsébet szanatórium sorsjegy pénzben	9.75
Erzsébet szanatórium sorsjegy árúbaan	10.75

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Június 11. —

Magyar előrend: Öreg nehéz páronként 400 kilogramm felüli sulyban 116—118 fillérig; Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig; fiatal nehéz páronként 320 kilogramm felüli sulyban 124—126 fillérig; fiatal közép páronként 251—320 kilogrammig terjedő sulyban 126—128 fillérig; fiatal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 125—123 fillérig. **Szerbiai:** Nehéz páronként 260 kilogramm felüli sulyban — fillérig; közép páronként 240—260 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig; könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig. **Sertésélszám:** Június 4. napján volt készlet 57,297 darab, június 5. napján főlhajtatott 2604 darab, június 6. napján elszállított 765 darab, június 6. napján maradt készlet 59,136 darab. **A hírtől sertésüzlet irányzata:** Csöndes.

NAPIREND.

Június 12. Kedd. Róm. kath. naptár: Antonina vértanú. — Protestáns naptár: Antonina. — Görög-keleti naptár (május 30.): Izác. — A nap kel 4 óra 3 perckor, nyugszik 7 óra 56 perckor.

Időjelzés. A központ meteorological-intézetnek Aradra küldött táviratai szerint, a mai napra a következő időjárás várható: Melegebb, keleten, délen sok helyütt csapadék, zivatarok.

Június 12. Az aradi fotoklub választmányi ülése este 9 órakor (Fehér Kereszt külön terem.) — Az aradi kereskedők körének választmányi ülése este 9 órakor.

Június 13. Városi közgyűlés délután 4 órakor.
 Június 17. A kereskedelmi alkalmazottak segélycsoportjának alakuló közgyűlése délelőtt 11 órakor (Szabadság tér 7.)
 Június 24. A csanádmezei gazdasági-egyesület nagygyűlése délelőtt 10 órakor Nagylakon (Városház.) — Az alföldi első gazdasági vasút részvénytársaság közgyűlése délelőtt 9¹/₂ órakor (Aradi és csanádi egyesült vasutak.) — Az országos szállóoltványtelep részvénytársaság föl számolás alatt közgyűlése délelőtt 11 órakor (Aradi és csanádi egyesült vasutak.) — Az alföldi első gazdasági vasút részvénytársaság közgyűlése délelőtt 9¹/₂ órakor (Aradi és csanádi egyesült vasutak.)
 Június 28. Az aradi turista-egyesület kirándulása az Aidunára.
 Június 29. Tenyészállatkállítás Erdőhegyen.

CSARNOK.

Jégbehűtött pezsgő.

— Franciából —

A Flaubert-pár nagyon izgatott volt. Vendéget vártak ebédre.

Az asszony, mintegy negyvenkét éves gömbölyű hölgy, a konyhában volt és segített a cselédnek a saláta elkészítésénél.

— Istenem, sohajtott a leány, már hét óra és Gége még nem küldte el a libamáj-pástétomot.

Csöngettek és egy kis groom hat üveg pezsgőt hozott.

— Férjem semmiről se feledkezik meg, ujjongott Flaubertné és borraivalót adott a fiúnak.

A Flaubert-házaspár egyikében lakott azoknak a párisi család házaknak, a hol kevés pénzért naponta tíz-tizenkét élvezhetetlen élelt lehet kapni.

Ma azonban Flaubertné maga is a konyhába ment, még rendeléseket is tett, hogy az ebéd minél jobban sikerüljön.

— Natália! hallatszot most Flaubert hangja és az ajtónyílásban egy kövér, beszapozott arc tűnt föl. Natália! E fogyott a mosdó ecetem!

— Borzasztó kiáltott Flaubertné, hiszen még van egy üveggel.

— Tévedsz, kedvesem; aztán meg a kis gombokat tetted ingembe a nagy gyémántgomb helyett, a frakkból meg hiányzik a veres szalag.

Natália sietve hozta elő a kívántakat és néhányszor gondosan végigkefélte a frakkot.

E közben a ház ura elkészült a borotválkozással.

Az asszony kis kövér kezébe vette férje putók arcát és így szólt hizelegve:

— Olyan, mint a társny!

Még most is szerelmes volt az urába. Fialt korában egy német színház naivája volt. Előkelő imádoinak várakozása ellenére Monsieur Maurice Flauberthez (akkor még Móritz Floberg) ment nőül.

Flaubert ur feltűnő eleganciájú comms voyageur viselkedése meghódította a naiva szívet, ezenkívül sikerült Flaubert urnak jövődobbiljét arról meggyőzni, hogy ő előkelő egyéniség és az asszony határtalan tisztelettel tekintett föl az urára.

— Te nem vagy többé Kollmann Natália színésznő, hanem Madame Flaubert, mondta neki a férj kimondhatatlan önrizzettel.

Hogy csakugyan kizárólag üzlete érdekében költözött-e Flaubert ur Párisba? — nem tudni. Összerösel azt állították, hogy egyedül nevének franciás hangzása indította őt erre a lépésre.

Evek folyamán bevételai azonban fokozatosan kevesbedtek és e miatt fölhagyott az üzlettel. Most az ügynökségekkel próbálkozott meg, először margariában, majd műtrágyában, végül pedig tüzfecskendőkben utazott. Ekkor következett be az automobil ipar hirtelen föllendülése, mire Flaubert ur úgy találta, hogy e éren érvényesítheti legjobbban tehetségét.

A szerencsés vé ellen úgy akarta, hogy egy igen előkelő automobilgyáros régente imádoja

volt Natáliának. Ezt az urat hívták meg mára ebédre és mintán sokáig attól tartottak, hogy lemond, most, hogy jöveteléről értesült, annál nagyobb volt a boldogságuk. Nem keveset reméltek az illusztris férfitől, Marsilly úrtól. Meg akarták kérni, hogy Flaubertet üzletvezetőül alkalmazza gyárában. A meseze távolból Flaubert már a vállalat üzletrekesésének tartotta magát. Ekkor véget érte a fukar életmód és pezsgőt ihatnának még hétköznapon is.

— Natália, hol a pezsgő? — kérdezte Flaubert.

— A konyhában, muckám.

— A konyhában, ahol olyan meleg van! A hol csak magam nem vagyok, ott hiba van! Magam fogom behűteni. Hozzon a leány jeget és vedret!

— Nincs vedrünk, szolt a leány mentegőtözve.

— Micsoda? Nincs vedrünk? Ugyan micsoda penzionátus ez? Hát hol vagyunk, leububan? Nincs vedrünk! Hallatlan! Se villájuk nincs az osztrigához.

— Csak osztriga legyen elég! válaszolt a leány kisé dacosan.

— Szentelen!

— Kérlek, angyalom, ne izgasd föl magad, csendesítette Natália. Oly hangosan beszélsz, hogy Nocq ur és neje is meghallják odabenn. Pedig ugyis boszankodnak, hogy őket nem hívtuk meg.

— Nem hallanak semmit. Hiszen nem hallatszák át a fürdőszobán!

— No, ilyen kiabálás, a mit az ur már két nap óta mivel, nem maradhat titokban, szolt gonoszul a szobaleány. Épen néhány pillanat előtt, a mikor a nagyége az urral odabenn volt, jött ki Nocq-né a konyhába és nagy kíváncsian tudakozódott a készülődés okáról.

Bizonyára dühöse, hogy nem hívtuk meg őket, sugta Natália a férjének.

— Nem értelek kedvesem! Nocq ügyes mechanikus és egyizben, ha egyedül leszünk, meg is hívhatjuk őket, de csak nem parádézunk velök Marsilly ur előtt!

— Igazad van, kedvesem. Itt hozza Antolnetta a jeget.

— No jól van, ha már nincs vedrünk, majd a fürdőházba teszem a jeget. Csak bizd rám Natália, majd elvégzem én!

(Vége következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Június 11.

Fehér Kereszt szálloda Winkler Andor utazó Bécs. — Wittenberg Antal kaanonok Temesvár. — Ozy. Racz Domokosné birtokosnő. — Sterba Sándor községi jegyző Telkes. — Mencser Béla mérnök Budapest. — Várnay Jenő mérnök Beocsin. — Grosz Odön utazó Budapest. — Dikun László kaanonok Temesvár. — Fülöp Artur kasznár Elek. — Brüll Dániel dr. ügyvéd Budapest. — Ormos Jenő dr. ügyvéd neje és leánya Holdmezővársárhely. — Felner Gyula utazó Budapest. — Reiser Lipót utazó Budapest. — Gherba Gusztáv jegyző Pauk. — Bokoko Armin utazó Szeged. — Barn Mór utazó Temesvár. — Steinhart Mór utazó Bécs. — Karczag Vilmos utazó Budapest. — Hunyady K. gróf Soborsin. — Breitner József utazó Budapest. — Gut József utazó Budapest. — Rubinstein N. utazó és neje Budapest. — Weisz Gyula utazó Bécs. — Szász Odön utazó Budapest. — Feigl S. H. tanár Gyöngyös. — Földiák és Bruck utazók Budapest. — Lukács Gyula utazó Budapest. — Koteiner kereskedő Nagyvárad. — Weiner Béla utazó Budapest. — Deitelbaum M. utazó Nagyvárad. — Neuman Simon utazó Gyula. — Kohn Jakab kereskedő Szeged. — Aczél Dezső utazó Budapest.

— Központi szálloda GervayPál dr., kir. jogügyi főtanácsos Budapest. — Szép Antal hivatalnok és neje Kisujszállás. — Feledi Rezső utazó Budapest. — Kántor Mór m. hivatalnok Fiume. — Stern József utazó Budapest. — Löwinger Ernő utazó Vác. — Miskolczy Imre min. segédtitkár Budapest. — Reisz Ignác utazó Bécs. — Pohl Vilmos utazó Budapest. — Karton Aladár igazgató és neje Borosjenő. —

Czárán Géza birtokos Seprős. — Csiky Tivadar főszolgabíró Nagyhalmagy. — Lichtmann Noe utazó Lemberg. — Páczthy Kálmán ezredes Szeged. — Czárák János főállatorvos Szeged. — Gergely I. kapitány Szeged. — Jankó Károly dr. ezredorvos Budapest. — Vogel Arpad igazgató és neje Budapest. — Billa János utazó Temesvár. — Samian Simon hivatalnok Szászváros. — Herecs Prokop körjegyző Kudsir. — Guttanberg tanár Budapest. — Telkes Ernő igazgató Szeged. — Albert Károly utazó Bécs.

Vass szálloda. Bandó Károly Kisjenő. — Szántó Gerő Lipka. — Graczik Lajos Mezőhegyes. — Schwarcz Lipót Budapest. — Kanitz Chain Budapest. — Heuffel Emil Budapest. — Breiner Soma Kolozsvár. — Löwy Ignác Kolozsvár. — Steiner Mikea Kolozsvár. — Weisz N. Kolozsvár. — Balog Ignác Kolozsvár. — Berger Vilmos Kolozsvár. — Winter Géza Szeged. — Elek Mihály Budapest. — Gábor Ferenc Budapest.

Nádor szálloda. Berkovics Hermann kereskedő neje Brád. — Fischer Parkas kereskedő neje Brád. — Weisz Samu kereskedő Kishalmagy. — Salér Aladár maganzó Pleskuca. — Banovitz László máv. titkár Arad. — Vajda Benő orvos Arad. — Zilahy Kálmán postamester Battonya. — Bánfi Mihály földbirtokos Acsuva. — Kovács Sándor lakatos mester Békéscsaba. — Bogdán Vasul földbirtokos Agris. — Braun Bernát utazó Makó.

Nyári színház.

Kedden, 1906. évi június hó 12 én

Az igazi.

Francia bohózat 3 felvonásban. Irtó: Zamarois Miguel. Fordította: Dr. Komor Gyula.

SZEMÉLYEK:

Serjeux	Várnai Jenő.	Delphine néni	Bácsné.
Louise, neje	Veszpréminé.	Bella	Benkőné P.
Jacques, fia	Beregi S.	Nini, leánya	Novák Irén.
Honoré	Szathmári A.	Lilla, barátnője	Zalai Margit.
Lucie, neje	Körössy J.	Edmond	Borbély S.
Tribleau	Maribázi M.	Susanne	Zsigmondí A.

Kezdete este 8 órakor.

NYILTTÉR.*

Főraktár Aradon: Fejér Gyulánál. 212

A haj ápolása. A hajhullás leggyakoribb okainak egyike, mint azt már a világ leghíresebb bőrgyógyásza is bebizonyították, a fejbőr korpa képződés. Ezen kellemetlen betegségben szenvedők a legrovidebb időn belül teljesen megkopaszodnak, miután a fejbőr korpa képződés a hajtalajt meglazítja és a haj gyökereit kiszáritja. Számtalan hazai és külföldi orvos ajánlja a „Petrolin hajszesz” és ezekre menő elismerő levél bizonyítja, hogy néhányszori használat után megszüntet mindennemű haj-

betegséget, meggátolja az őszülést és meglepő módon elősegíti a haj újra növeését. Vásárlásnál a fenti védjegyre tessék szigorúan ügyelni. Minden más e néven forgalomba hozott hajszesz csak silány, ártalmas utánzat. Kapható az egyedül készítőknél: Koráni és Wachsmann drogeria és cosmeticai laboratorium, Szabadka.

Főraktár: Földes Kelemen gyógyszerész urnál. 1200
 Kegedüs Gyula kereskedő urnál.

Férfi öltöny szöveteket leszállított árban árusítunk.

35% megtakarítás!

1536

Szövet maradékok csak rövid ideig kaphatók!

Telefon szám 478.

Leichner és Fleischer

kizárólagos posztó gyári raktárában

ARAD, Szabadság-tér 17.

Telefon szám 151.

Nagy
könyvkötészet.

ARADI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Befü-
tőmőntőde.

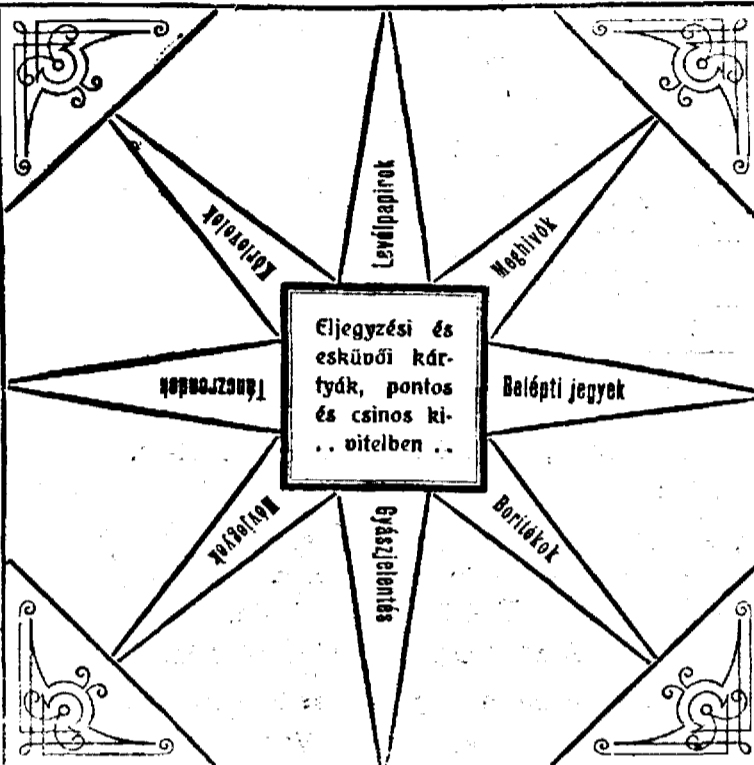
KÖNYVNYOMDÁJA

ARADON, JÓZSEF FŐHERCZEG-UT 22. SZ.

Rjánhja
kifűnűben berendezett és
a mai kor igényeinek
teljesen megfelelően fel-
szerelt

NYOMDÁJÁT,

hol mindennemű nyom-
tatási munkák gyorsan,
pontosan és a legmo-
dernebb kivitelben ju-
tányos árban készített-
nek el.

Aradi Közlöny

a legnagyobb és legter-
jedtebb vidéki politikai
napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Helyben:

1 évre 24 korona.
1 óra 2 korona.

Vidéken:

1 évre 28 korona.
1 óra 2 kor. 40 f.

Szerkesztőségi telefon 367.
Kiadóhivatali " 151.

Tégla, Cserép

legkedvezőbben kapható

Pollak Sándor

kőkemence téglagyárában

Mikalakán, a Radnai-ut végén.

Városi telefon 206—255
Gyári " 515.

Rendelések felvétetnek Karolina-u.
7. sz. irodámban, vagy Rákóczy-u.
28. sz. lakásomon. A téglát vám
és fuvarmentesen saját igámmal
házhoz szállítom. — A gyárba sa-
ját új műtámvezet. 84

Mandl Ferencz

érczfényező és mázoló

Aradon, Boczkó-utca 11. sz.

Elvállal minden e szakmába
vágó munkát, ueymint: fürdőka-
dakát, fürdőszobákat, vasbutorokat,
fabutorokat, vízkannákat, tálczákat,
kályhavédőket, fakosarakat, aranyo-
zásokat, márványozást és függő-
lámpák bronzírozását, majolika fest-
téseket fára, érczre, díszes kivi-
telben; floderozásokat minden szin-
ben a legszeccsesszűsobb kivitelben
**oleső árak és pontos ki-
szolgálás mellett.** 847

Fényező és mázolótanuló felvétetik.

1808—1906. sz.

Világos község előjáról

Árlejtési hirdetmény.

Alulírott előljáróság ezennel közhírré teszi, hogy Aradvár-
megye törvényhatóságának 201—906. számú határozatával
engedélyezett tenyész apaállat istálló felépítésének árlejtés ut-
ján való biztosítására 1906. évi június hó 26-án délelőtt 9 óra-
kor szóbeli versenytárgyalás tartatik.

Bánatpénzűl az árlejtés megkezdését megelőzőleg 517 ko-
rona 24 fillér készpénzben avagy megfelelő értékpapírokban az
előljáróság kezeihez leteendő.

A munkálat terve, költségvetése és az egyéb feltételek a
közigazgatási jegyzői iroda helyiségében a hivatalos órák alatt
megtekinthetők.

Világos, 1906. évi június hó 8-án.

1586

Stéger Vendel,
jegyző.

Grek Döme,
bíró.

Alföldi első gazdasági vasut részvénytársaság.

32/906. számhoz.

Meghívás

az „Alföldi első gazdasági vasut részvénytársaság”

XI. rendes évi közgyűlésére,

mely 1906. évi június hó 24-én délelőtt 1/2 10 (fél-
tiz) órakor Aradon, az Aradi es csanádi egyesült vasutak
üléstermében (József főherczeg-ut 22. sz. II. emelet) fog megtartatni.

Napirend:

1. Az igazgatóság jelentése az 1905. évi üzletről és a tár-
saság ügyeiről, valamint a több irányban építeni szándékolt
ujabb kisvasuti vonalak ügyeinek állásáról.
2. A felügyelő-bizottság jelentése és ezzel kapcsolatban az
igazgatóság által előterjesztett 1905. évi mérleg megállapítása,
valamint az igazgatóság és a felügyelő-bizottságnak a felment-
vény megadása tárgyában határozathozatal.
3. Az alapszabályok 37. §-a értelmében kisorsolandó négy
igazgatósági tag helyeinek választás utján leendő betöltése.
4. A felügyelő-bizottság tagjainak választása.

Arad, 1906. évi június hó 7-én.

Az igazgatóság.

Megjegyzés: Minden részvény egy szavazatra jogosít. — A
részvények vagy a társaság őrizetében levő kifizetetlen rész-
vényekről szóló letéti jegyek f. év június hó 21-ik napjának déli
12 óráig Aradon, az Arad-csanádi gazdasági takarékpénztárnál,
Makón ezen takarékpénztár fiókintézeténél, Békéscsabán a Béké-
scsabai takarékpénztár egyesületnél leteendők, hol azokról
megfelelő elismervények fognak kiadatni. 1572

Tavaszi és nyári idényre színes

bőr - különlegességekben

nagy választék áll az igen tisztelt vevőim és a n. é. közönség b. rendelkezésére, miért is szíves rendelésüket kéri

Kitűnő tisztelettel 762

Seelinger M. Andor

uri és női mintacsipészete

Arad, Szabadság-tér 4. szám.

Orthopéd gyógycipők nagy sikerű eredményyel készülnek.

Városi és megyei telefon 115. szám.

8622/1906. kb.

Hirdetmény.

Miután azt tapasztaltam, hogy az adókedvezményben részesülő ipari segéd munkás kerékpártulajdonosok a kedvezménytel visszaélnék, sőt a városligetben sétáló közönségnek neki hajtottak, minek következtében a polgári lövöldözés növekedése, a városliget egész területén a kerékpározást mindenki részére betiltotta, a következőket teszem közzé:

1. Az adókedvezményben részesülő ipari segéd munkás kerékpárját kizárólagosan személyesen használhatja a lakására a munkahelyére és onnan a lakására való közlekedéskor, mely alkalomkor a legrövidebb utvonalat tartozik betartani.

2. Vasár- és ünnepnap az adókedvezményben részesülő kerékpártulajdonos a kerékpárt nem használhatja.

3. A kerékpár adókedvezmény csak addig bír érvénytel, míg az alkalmazott a kedvezmény elnyerésekor bejelentett munkaadójánál áll alkalmazásban.

4. A kerékpárral való közlekedés csakis a kocsitúton engedtetik meg.

5. A városligetben kerékpározni senkinek sem szabad.

Ugy ezen, valamint a kerékpárokkal való közlekedést szabályozó 42159-1897. számú miniszteri rendeletben foglalt rendszabályok áthágói, a mennyiben cselekményük, vagy mulasztásuk az 1890. I. t. cz. valamely szakaszába nem ütközik, 100 koronáig terjedő pénzbüntetéssel, visszaesés esetében pedig 8 napig terjedhető elzárással 200 és koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntethetők, ezenkívül az adómentességet élvezők e kedvezménytől megfosztatnak.

Arad, 1906. évi május hó 30. án.

Sarlot Domokos,
főkapitány.

Könyvkötészetünkben

egy ügyes fiu tanulónak

felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban

Sok millió előkelő urhölgy használja a világhírű

Földes-féle

Margit-Cremet,

mely zsírtalan, ártalmatlan s rögtön szépít.

A Földes-féle MARGIT-CREME gyorsan és biztosan ható ártalmatlan zser szeplők, májfoltok, bőrtakák, pattanások, kiütések s mindennemű bőrbaj ellen. A világ legelőkelőbb hölgyei használják és elragadtatással beszélnek annak páratlan és csodás hatásáról. Egy tégely elhasználása után erről mindenki meg fog győződni.

Készíti:

Földes Kelemen gyógyszerész Aradon.

Főraktár: 8881

Török József gyógyszerésznél Budapesten.

Kapható a világ minden nagyobb gyógyszerésztárában.

Veszek

urasságoktól használt nyári és téli férfi ruhákat, utazóbundákat, háló, ebédlő és más butorokat

a legmagasabb áron veszek és eladok. Kívánatra vagy levélbeli megbízásra házhoz is megyek.

Menczer Márton

Arad, Árpád-tér 5. sz.

(Izraelita templom épület.)

Vidéki fogyasztási szövetkezet részére

üzletvezető kerestetik

fizetés és üzleti nyereség részesedés mellett.

Czím megtudható a kiadóhivatalban. 1568

Mielőtt

kávét vásárolna,

kérem tegyen egy próbavásárlást a híressé vált

Palermo pörkölt kávéból,

amely úgy tejes, mint fekete kávénak valami fenomenális finom, íze, aromája páratlan, az idegekre nem ártalmas, szapora és igen kiadó. Hetenként kétszer friss pörkölés; eredeti 1/4 és 1/2 kilós csomagolásban csakis egyedül

Dürr Gusztáv

fűszerkereskedésében kapható

a városházzal szemben.

Értéktelen utánzatoktól óvakodni; minden csomag cégem nevével és ólompecséttemmel van ellátva. 195

Permetező javítások elfogadtatnak.

M. kir. szabadalmazott

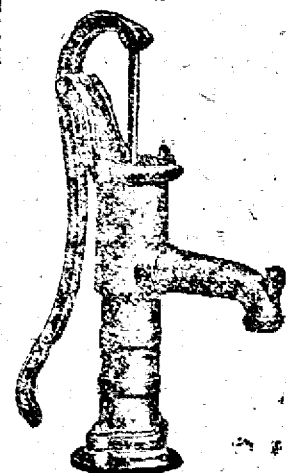
Borszivattyuk

és hozzá való legjobb minőségű gummi csövek legolcsóbb gyári áron.

A szivattyú hengerből a bor utolsó cseppig kifolyik, a szőlő magvak, bóják és egyéb tisztátalanságok azonnal lezabáltatnak, ezáltal a szivattyú nem romlik és a bort nem ronthatja, a gépezet jó működéseért 8 évi jótállás, ingyen javítás

Tüzi fecskendők

Golyó szelepekkel. Községeknek legalkalmasabb, mert homokos és sáros víz használatánál sem tagadják meg a szolgálatot, — a gép jó működéseért 8 évi jótállás (ingyen javítás), hozzá való országos egységes csavarok és a legjobb minőségű beül gummirozott kender-csővek a legolcsóbb áron.

Kutak

a hozzávaló csövekkel olcsóbbak és jobbak, mint bármely bel- vagy külföldi gyárban.

Hönig Otto

m. királyi szabadalmazott tüzi fecskendő és szivattyú készítő. 274

Arad, Rákóczi-utca 27. sz.

ALAPITTATOTT 1858 - BAN.

KÉKKŐ

RAFFIA

**Szalonnát
Szalonnasót
Gépolajokat
Petroleumot
Kocsikenőcsöt**

legolcsóbban

ajánl

Éles Ármin

fűszer és csemege kereskedő.

VÁROSI ÉS MEGYEI TELEFON 44. SZ.

APRÓ HIRDETÉSEK.

AKINEK

Ismerettség híján

házasúrnóra,
nevelőre,
érettségire,
könyvelőre,
segédre,
képzésre,
gazdatisztra,
kulcsárura,
vadászterre,
kerítésre,kulcsárnóra,
gazdasszonyra,
szakácsnóra,
szobaleányra,
házi- vagy
irodaszolgára,
pénzbeszedőre,
házmesterre,
stb.-re
van szüksége

AKI

hőrcsodni kíván

bírtokot,
házi
vadászterü-
letet,halászatot,
telket,
kocsit,
lovat,

AKI

szécseneket vétel vagy bérbevételek esél-
jéből keresi;

AKI

eladni kíván

szőlőt,
szegort,
bort,
gyümölcsöt,
gabonát,üzletet,
műhelyt,
lakást stb.;
vagy

AKI

valamely állást betölteni kíván: legbizto-
sabban ér esélit, ha az

"ARADI KOZLONY"

Kis hirdetés

további szerényje.

„Dolgos“

jelentkezők a kiadóban.

„Ismeretlen B. főposta.“

Levele ugyan hozzám jutott de azt
azon mód ismét átveheti a főpos-
tán, „s minden közlés hiába
való“. Ismerkedni nem akarek.
„Fess barna lány“.

Pörkölt szalonna,

nagyobb mennyiségű eladó. Mar-
tits Győző, Ó Szt-Anna. 1608

Kerestetik

egy 2-3 szobás lakás, fürdőszo-
bával, esetleg kis magános ház,
lehetőleg a főtér közelében. Aján-
latokat a kiadóhivatal továbbít.

Dr. Wolfner Pál

a Socializmus története füzve 2 kor-
kötve 8 kor. **INGUSZ I.**
ÉS FIA könyvkereskedésében
Telefon 517 295

100 vizsgalap

elsőrendű minőségben 1 koronáért
kapható. Vizsgai jutalomkönyvek
legnagyobb választéka. Könyvtárak
kiegészítése és berendezése. Könyv-
tárak vétele és eladása. Kerpel Izsó
könyv-, papírkereskedése, kölcsön-
könyvtára és zeneműkölszövő in-
tézete. 264

Felső kereskedelmi iskolát

jó sikerrel végzett ker. gyakorlott
levelező jó referenciákkal, 1500
kor. kezdő fizetéssel alkalmazást
nyer. — Bővebbet a kiadóhivatal-
ban. 1854

Soborsinban

új, modernül épült ház nyaralónak
alkalmas, azonnal kiadó. Bővebbet
özv. Glac Dezőnénél Soborsin. 1583

Fényképezési gép

18×18 és egy elsőrendű objectív
(Aristo:igmat 16×21) olcsón el-
adó. Megtekinthető Szepessy János
papírkereskedésében Arad, Erzsé-
bet-utca 18. 1580

Ötvenezer darab

különböző színes férfi és
női nap és esernyő 1 frt
10 któl kezdve eladatnak
Hegedüs Arminnál, Sza-
badság-tér 17., a 13 vér-
tanu szoborral szemben.
1856

Kápolna-utca 8b szám sarok

külön álló szép lakás földszint,
mely tisztí lakásnak kiválóan al-
kalmas, 4 parkettrozott és 1 cse-
lédszoba, üvegezett folyosóval, vil-
lanyvilágítás, vízvezetékkel, istálló
6 lóra, kocsiszin stb., ugyanott egy
nagy berendezett borpincze azonnal
kiadó. Bővebbet a háztulajdonosnál,
Lipót-utca 14. szám. 1585Kérem a szépet nem össze-
tévesztetni!

Uraságoktól

használt nyári és téli férfi-ruhákat,
utazó bundákat, háló-, ebéd- és más
butorokat a legmagasabb áron veszek
és eladok rendkívül olcsó árak
mellett. Kívánatra hazhoz is megyek.

Frack öltönyök kölcsönj mellett kaphatók.

ROTH IZIDOR

Aradon, Asztalos Sándor utca 5. sz.,
az „Arany ABC“ mellett. 221Kérem a szépet nem össze-
tévesztetni!

11478—1906. 87.

Hirdetmény.

A m. kir. honvédelmi ministe-
rumnak rendelete értelmében ezen-
nel közhírré tesszük, hogy a város
közönsége által a honvéd hadapród
iskolánál létesített alapítványi he-
lyek egyike a folyó tanév végén
üresedésbe jön, s az 1905—1906.
tanév kezdetén betöltetni fog.Ezen alapítványi hely elnyeré-
sére vonatkozó s a pályázati hir-
detmény értelmében kellően fel-
szereit kérvények f. 6. június hó
30-ig bezárólag Arad szab. királyi
város polgármesteréhez nyújtan-
dók be.A pályázati feltételek a városi
katonai ügyosztályban betekinthetők.

Arad 1906. évi június hó 5-én.

A városi tanács.

fi hölgyek legszebb díszé

a fehér és tiszta arczbőr,

ezt elérhetjük a bámulatos, csodás hatásáról hírneves

Hajós-féle

ARADI IBOLYA-CRÉME

használatával.

Szeplő, májfolt, bibiros,
bőrvörösséget és mindennemű arczisztatlanságot
egy oszlopára megszüntet.

Ára 1 korona, dupla tégely 2 korona.

Ibolya-crème szappan 70 fill. Ibolya-hőlgypor fe-
hér, rósa vagy krém színben doboza 1 K. 20 f.
Ibolya-tej (Eau de Violette de Hajós) 1 korona.

Óvakodjunk utáztatóktól!

A bevásárlásnál csakis Hajós-féle Aradi
készítményeket tessék kérni és elfogadni.

Kapható a feltalálónál:

Hajós Árpád

gyógyszertárban 9801

Arad, Andrassy-tér 22. sz., a megyeházzal szemben.

Külső Földes Kelemen, Kossuth Pál, Ring Lajos, Vajtek Kálmán győz-
szertés üzelnél és Vajtek és Walez drogeriájában.

Schweitzli himzés maradékok félárban, ezérna és pamutvászon maradékok!

Szives figyelmét kérjük!

Alant jegyzett árak egy likvidált gyár tömegeladásából származnak. Ritka alkalom, mindenkép jó és új árak
olcsón beszerezhetők!Dupla ajour asztalnemű kombinált gar-
nitura:

1 abrosz	160×310	12 személynek
1 „	160×160	6 „
12 salveta	70×70	ebédhez
12 „	40×40	desserthez.

Ezen kombinált garnitúra együtt összesen 20 forint.

Legnehezebb dupla damast garnitúra

együtt összesen 28 forint.

Írlandi ezérnavászon maradékok ismét kaphatók. Butiszszerű legfinomabb minőség maradékok 60 centől 3 méterig.

Egyes fehér damast abroszok és salveták leszállított áron.

3811

Schweitzli himzés maradékok félárban, ezérna és pamutvászon maradékok!

Szönyegmaradékok megjelölés olcsón!

Szönyegmaradékok megjelölés olcsón!